

2013 – Een jaareditie

Stalpraet

*Schilderijen gemaakt door
Gesine Alkema - Westphal*

De nummers in 2013

- Nr 118 - Januari
- Nr 119 - Mei
- Nr 120 - September
- Nr 121 - December

Stalpraet

In dit nummer:

- Rit in Texel
- Amsterdamse bosrit
- Loswerken
- Legmeernieuws
- Twee keer Egmond
- Uitnodiging ALV
- Het stokje van Mathijs
- Kunst- en dichtwerk van Gesine en Tinie

Inhoudsopgave

Wist u dat?	3
Algemene Ledenvergadering	5
HetBestuur	5
Jaarcontributie	5
Evenementenkalender	6
Texel rit	6
Strandrit werd duinrit & zandhappen	8
Legmeernieuws	9
Amsterdamse bosrit	11
Het stokje vanMathijs de Vries	12
Belgisch trekpaard	14
Training Loswerken met paard	15
Snertrit Egmond in de ochtend	16
Snertrit Egmond in de middag	19
Convergentie	21
Schilderijen van Gesine	
In galop door het water	10
Aquarel	15
Nieuwsgierige compagnie	21

Van de Redactie

Het jaar is al weer bijna voorbij. Na de zomer hebben we een ontspannen rit gehad op stevige Belgische Trekpaarden op Texel. Het was een heerlijke dag in oktober. De rit in Egmond was weer lekker pittig, maar wel met een trap en een val. De rit in het Amsterdamse bos was pittig in een heel ander opzicht: de paarden waren allen erg fris.

Natuurlijk hebben we het jaar weer afgesloten met de snertrit in Egmond. Dit jaar echt weer met snert.

Het nieuwe jaar gaan we beginnen met een westernles en natuurlijk met de Algemene Ledenvergadering.

En voor de kunstliefhebbers: in deze Stalpraet drie voorbeelden van schilderijen van Gesine. Met haar favoriete onderwerp: paarden. En met een gedicht van Tinie.

Het bestuur en de redactie wensen jullie allen hele Prettige Feestdagen en vooral een Gelukkig Nieuwjaar.

Colofon

De Stalpraet is een periodieke uitgave van de BBR Ruitersportvereniging

Opgericht:

9 april 2006

Email: bigblueruitersport@yahoo.com

Email evenementen:

bbr.evenementen@yahoo.com

Website:

www.bigblueruitersport.nl

Redactie:

Ron Groot

Dineke Hoekstra

Marije Verduijn

Bankrekeningen:

NL98 INGB 0002 5699 20

NL18 ABNA 0545 9290 40

KvK handelsregister:

Nr: 34249074

Bestuur:

Jean Jacques Georges – voorzitter

Dineke Hoekstra – penningmeester

Manege:

Elke donderdagavond rijden we in de Legmeermanege in Amstelveen. Eigenaar is Hans Zweers

Tel. manege 020 – 645 3922

Foto voorpagina:

De foto op de voorpagina is van Dineke Hoekstra, gemaakt op Texel.

Wist u dat?

- Ewelina en Martijn een rit door de Egmondse bossen hebben gemaakt onder leiding van ons aller Hans.
- Dat ze allemaal gegaloppeerd hebben?
- We weer 2 nieuwe leden hebben op de donderdagavond?
- Roy Busselaar is al een ervaren ruiter. Hij is via Laura bij ons gekomen.
- Tim is een beginner en is via Martijn bij ons gekomen.
- Evert een les loswerken heeft gehad van Jean-Jacques en ontdekt hoe verfijnd je kan zijn bij het laten lopen van een paard zonder hem aan te raken.
- We gebeld zijn door de televisie, om mee te helpen met het programma puberruil?
- En 2 weken daarna door haar linkerenkel is gegaan tijdens een wandeling.?
- Er helaas er ook weer wat valpartijen zijn geweest?
- Zo is René gevallen tijdens de duinrit in Egmond.
- En is Roy tijdens de les tot twee keer toe van Maaïke gevallen.
- Evert ook deskundig aan het worden is in het assisteren bij een training 'trailer laden'?
- Dat Georgina en Dinda mede dankzij de goede assistentie van Evert steeds makkelijker in de trailer te laden zijn?
- Marije, Gesine, Laura en Dineke al hun vakantie 2014 hebben geboekt? Ze gaan naar IJsland paardrijden langs de westkust van IJsland. Bij het Snaefellsnes schiereiland.
- Je op 19 januari je een westernrit kan volgen bij Stal Starnmeer? Zie website.

Het paard krijgt een camera tussen zijn oren

- Uiteindelijk de opnames gemaakt zijn op manege de Jong? Te zien in januari 2014.
- Dineke een trap van een paard heeft gehad tegen haar rechtersoet?

- Evert ondersteboven raakt als hij hoort dat een paard ervan langs zou moeten krijgen?
- Evert nu nog beter ontdekt heeft hoe je de echte aard van een paard kan ontdekken en zelf zonder paard te hebben toch wel een paarden man is?
- Sinterklaas met een mooie koets met Friese paarden pakjes bij de Bijenkorf in Amstelveen kwam brengen?

- Laura vermoeidheid en spierklachten had en dat dit uiteindelijk bleek te liggen aan een verstopte ader?
- Ze is nu gedotterd en aan het herstellen.
- Ze gehoopt had toch mee te kunnen doen met de snertrit? Maar helaas.
- Laura, beterschap en hopelijk zien we je gauw weer op de Legmeermanege.

- Ron circusaspiraties heeft? Hij kan achterstevoren paardrijden.

- Miranda twee keer zoveel gegaloppeerd heeft tijdens de snertrit als alle anderen?
- Dit omdat haar paard, Corina, er telkens met haar ervandoor ging.
- Gesine paarden schildert? Een aantal voorbeelden zien jullie in deze Stalpraet.
- Je tot op hele hoge leeftijd nog kan paardrijden? Dit wordt bewezen door Henk van Dierendonck (geboren vóór de 2^e WO). Hij deed mee aan de Amsterdamse bosrit.
- En dat ook nog nadat hij een paar jaar geleden een hartoperatie heeft ondergaan.

Algemene Ledenvergadering

Hierbij nodigen we onze leden uit voor de jaarlijkse Algemene Ledenvergadering. Deze wordt gehouden op donderdagavond 23 januari 2014 op de Legmeermanege, Noorddammerweg 50 te Amstelveen.

De vergadering start om 21:30 en eindigt om 23:30 uur.

Agenda

- Opening/ingekomen stukken
- Notulen 2013
- Evenementen 2013/2014
- Financiën 2013/2014
- Legmeer 2013/2014
- Verkiezing Bestuur
- Verkiezing Kascontrolecommissie
- Wijziging Huishoudelijk Reglement
- Rondvraag
- Sluiting

Bestuursverkiezing

Dit jaar treedt Jean Jacques Georges af. Jean Jacques is herkiesbaar.

In de loop van 2013 is Margie Cats gestopt als secretaris. We hebben echter al een nieuwe kandidaat voor deze functie en dat is Marije Verduijn.

Verkiezing Kascontrolecommissie

De kascommissie bestaat uit Erica van Ockenburg en Tineke Jonkman.

Wie stelt zich kandidaat voor de commissie voor volgend jaar?

Wijziging huishoudelijk reglement

Het huishoudelijk reglement wil het bestuur op een aantal punten corrigeren en aanvullen. De voorgestelde wijzigingen zullen begin 2014 opgestuurd worden.

Het Bestuur

Voorzitter: Jean Jacques

Penningmeester: Dineke

Kandidaat secretaris: Marije

Jaarcontributie

Het nieuwe jaar komt eraan en dat houdt ook weer verplichtingen in. En wel de jaarcontributie. Deze bedraagt € 17,50 en kunnen jullie overmaken op één van de volgende rekeningen:

- NL98 INGB 0002 5699 20
 - NL18 ABNA 0545 9290 40
- t.n.v. Big Blue Recreatieve Ruitersportvereniging en o.v.v. Jaarcontributie.

Evenementenkalender

Hier een overzicht van onze evenementen voor het eerste kwartaal van 2014. Voor tijden en kosten verwijzen we naar onze website.

Inschrijven voor evenementen kan door het sturen van een email naar brrr.evenementen@yahoo.com

Zondag 19 januari 2014

Western les bij Stal Starnmeer. Een les van 1 uur in de middag. Max 6 personen per les. Voor meer informatie over deze manege zie: <http://www.trainingsstalstarnmeer.nl/>

Donderdagavond 23 januari 2014

Algemene Ledenvergadering BBRR op de Legmeermanege, Noorddammerweg 50 te Amstelveen. De vergadering begint om 21:30

Februari 2014

We zijn nog bezig het programma voor een zitles in elkaar te zetten. We willen dit ook gaan combineren met een training loswerken door Jean Jacques. In deze Stalpraet staat een artikel over het loswerken. Voor meer informatie over Carmen Schalk die de zitles geeft zie <http://zitenhouding.nl/>. De zitles zal plaatsvinden op de Legmeermanege.

Zondag 23 maart 2014

We gaan weer een keer met IJslanders op stap, maar deze keer bij een oude bekende: stal Foxan in Kuinre. Een 2 uursrit, maximaal 10 personen.

Kijk eens op www.foxan.nl voor meer informatie over deze manege.

Texel rit

Ruiter	Paard	Ruiter	Paard
Gesine Alkema	Mieke	Marije Verduijn	Frits
Hans Jagtenberg	Peet	Evert Goede	Rani
Hanneke van Zadelhoff	Maud	Niek Heering	Kyra
Dineke Hoekstra	Tessa	Merel Heering	Sophie
Laura de Rochemont	Amber		

Belgse knollen of Texelse trekpaarden, wat je wilt, ze waren super!

Bij de eerste draf dacht ik: Oh, wat zit er veel beweging in! Haal ik deze rit zonder spierpijn, want Mieke (mijn 'knol') gooide

echt hoog op. Maar later in de rit lukte aansluiten in draf zelf doorzittend. En de galop op het strand – je voelt de kracht van 88 kg. Ik vond het ook verbazingwekkend hoe

hard ze wilden. Ik heb genoten; van paarden, het weer, het eiland!

*Gesine Alkema - Westphal
BBL-lid*

Met de boot naar Texel en in een weiland stonden ze! Wat een hoofden en wat een hoeven... Ik kreeg Maud. Een rustige en lieve dame. Ze zat heerlijk! Door het bos en de duinen naar het strand. En met een aanmoediging van Anne wilde Maud ook wel aantrekken in galop! Superrit met superweer.

*Hanneke Zadelhoff
BBB-lid*

Vroeg op de boot naar Texel op weg naar de onbekende Texelse paarden, welke gewoon Belgen zijn. Groot, vriendelijk en betrouwbaar waren ze Strand, bos, duin. Enige aansporing had Amber af en toe wel nodig. De stop met koffie/thee en een Texelse koek halverwege. Het koekje was wel iets kleiner dan we hadden gedacht. Iedereen had zijn eigen idee van de koek, variërend van paar-

denbrok tot ontbijtkoek. De paarden keken rustig toe. Geslaagde rit, bijzonder ras.

*Laura de Rochemont
BBL-lid*

Ik was nogal zenuwachtig. Toen ik ze zag dacht ik dat wordt spierpijn! Uiteindelijk heb ik echt heerlijk gereden op Sofie. In het begin reed ik vooraan en eindigde achteraan. Het was echt een geweldige (eerste) strandrit!

*Groetjes Merel
BBB-lid*

Ik kreeg Frits aangewezen. Frits, wat een geweldige naam voor een geweldig groot paard! Tja, Frits was niet erg soepel en trok wat met zijn achterbeen (later zat ook zijn voorhoefijzer los wat resulteerde in een geinig muziekje als we een stukje over asfalt reden; plok klok plok schraap), maar hij was wel fijn op de ruiter gericht en volgbaar. Kortom mooie, lieve grote paarden.

*Marije Verduijn
BBL-lid*

Het was een leuke rit, maar ... het was minder lang op het strand dan ik verwacht had. Het grootste gedeelte van de rit was door de duinen. Het was heerlijk weer en dat voor begin oktober. Daar hebben we toch weer geluk mee gehad.

Ik heb ook geleerd waarom de staart van werkpaarden werd gecoupeerd: als de boer

met een eg achter het paard liep en de staart ging zwaaien dan kreeg de boer die staart in zijn gezicht. En dat kan pijnlijk en zelfs gevaarlijk zijn. En een werkpaard voor de koets kan ook zijn staart over de leidsels zwaaien en daardoor heeft de menner veel minder controle over het paard. En dat is iets wat ik als menner ook al heb meege maakt.

In Nederland mogen paarden niet meer gecoupeerd worden, dus worden de paarden uit België/Frankrijk gehaald. Jammer, een volle staart vind ik toch mooier.

Dineke Hoekstra
BBL-lid

Strandrit werd duinrit & zandhappen

Ruiter	Paard	Ruiter	Paard
Hans Jagtenberg	Paddas	Ineke Dumas	Tjitske
Marieke Poel	Jolly	Evert Goede	Wally
Ira Krake	Onnie	Yvonne Roijers	
Dineke Hoekstra	Radna	Marouska van der Hoorn	
René Janssen	Geer	Elisah Brautigam	

Zondag 27 oktober: strandrit in Egmond bij Manege Groot. Altijd leuk. De 2e bevestigingsbrief per email temperde de verwachting: in verband met het slechte weer was het zeer goed mogelijk dat we niet naar het strand zouden gaan. Als alternatief werd ons een pittige duinrit beloofd.

Voor 27 oktober werd een flinke wind uit het ZW voorspeld in combinatie met zware buien... Ik denk dat ik niet de enige deelnemer was die regelmatig zijn mobiel heeft gecheckt om te kijken of de rit door zou gaan.

De rit ging door en het werd een duinrit. Het weer was een combinatie tussen zon, zware buien en heel veel wind. We kwamen net op een open gebied toen de 1e zware bui viel: het paard voor mij draaide spontaan

om, wilde terug naar de stal. Door de zware wind leek het alsof de paarden liever met de wind meeliepen dan er tegen in. Grappig om te zien.

Ik koos voor Geer want dit paard heb ik nog nooit gehad. Geer is een pittig paard dat het liefst zo dicht mogelijk op zijn voorganger zit. Geer is ook een paard dat graag zelf zijn eigen tempo bepaald. Aan de teugels trekken heeft ook niet zoveel zin want Geer trekt dan gewoon door, Kortom: Geer is een voorwaarts paard en ik had het er druk mee.

Het was het lange rondje door de duinen en we hebben een aantal pittige galopjes gemaakt. Bij één zo'n pittige galop was het nodig om een bijna haakse bocht naar links te maken. In deze bocht hing ook nog een tak. Dit leverde bij een aantal paarden voor mij wat chaos op. Dit gecombineerd met een beetje ongecontroleerde tussensprint van Geer leverde het volgende op: Geer ging naar links en ik ging rechtdoor. In volle galop eraf. Geen houden aan. Ik realiseer me dit pas als ik Geer, liggend op mijn rug, in de ogen kijk... Wat er precies gebeurd is? De rest van de week last gehad van mijn rechtervoet, heeft Geer hier opgestaan? Verder alles oké.

Al met al een afwisselende en spannende rit.

René Janssen
BBB-lid

Net zoals René zat ik ook aldoor naar de weersverwachting te kijken. Wat zou het gaan worden? Het ging toch door, geen strandrit, maar wel een leuke duinrit. Al leverde die me wel een gekneusde voet op.

Ik reed weer op een Fjord: Radna geheten. In het begin reed ik achter Ira die op Onnie zat. Maar Onnie ging trappen naar Radna. Blijkbaar kon Onnie niet zo goed opschieten met Radna.

Op een gegeven moment waren we in draf en gingen we ineens weer in stap over. Ik remde te laat, of de voorgangers stopten te plotseling, en ik zat dus erg dicht op Onnie. Onnie weer trappen, mistte Radna, maar raakte mijn voet. En dat aan het begin van de rit. Ik kon wel verder gaan, maar ik ben wel de eerstvolgende mogelijkheid naar voren gegaan, zodat ik niet meer achter Onnie zat. Ik heb nog zo'n 3 weken lang last gehad van die gekneusde (rechter)voet. Tja, en toen ging ik een stuk wandelen met mijn zus op de Veluwe en verzwik ik daar mijn linker-voet! Maar ik kan wel mee doen met de volgende rit in Egmond: de snertrit op 15 december.

Dineke Hoekstra
BBL-lid

Legmeernieuws

Het einde van het jaar betekent altijd even terug kijken. Ik begin met alleen een paar weken terug kijken, want wij zijn aan het einde van het jaar 12 weken actief op de donderdagavond met uitzondering van sinterklaas en 2e kerstdag, dat werden woensdag en vrijdag, dus 10 keer op de donderdag gereden.

Het lijkt erop dat inmiddels iedereen min of meer aan deze dag is gewend. Voor mezelf is dat meer min, maar ik red het meestal om op tijd bij de manege te zijn. Alleen na de donderdag raak ik in de war met de dagen: denk dat op het dorp de winkels om 17 uur sluiten, want in mijn kop is het zaterdag, haast me en aangekomen in de winkel,na ja dat soort dingen. Maar de donderdag vergeten ben ik nog niet, alleen lijkt ik voor de indeling minder tijd te hebben. Begintijd van de avond is 19 uur gebleven, ook rijden we nog maar 2 uur lang. Wij zijn

namelijk heel blij dat Elisah toch bij ons wil blijven rijden. De drie zoontjes komen namelijk mee en anders wordt het voor de jongens echt te laat (de jongste is net 4 geworden). Dit uitgebreide verhaal, omdat sommigen zich misschien afvragen waarom we niet een half uurtje later beginnen, nu dat in principe zou kunnen.

Bert is ook goed gewend en vindt het werken op de vrijdag avond ook wel weer leuk. Het belangrijkste is echter hoe Hans Zweers het beleeft en hem geeft het inderdaad meer rust.

Helaas was de wissel naar de donderdag voor een paar mensen echt het sein om te stoppen.

Ons aller erelid Hans Jagtenberg zag de donderdag echt niet zitten en is geen BBL – lid meer. Maar niet getreurd, wil je hem spreken, maak een buitenrit in Egmond en Hans wil graag je voorruiter zijn.

Ook Margie moest stoppen doordat zij juist op donderdag een heel druk werkschema heeft. En ook voor Erica is de donderdag alleen bij uitzondering mogelijk. Verder was de donderdag voor Richard geen optie, maar hij herstelde ook heel langzaam van een val tijdens de les (gecompliceerde gebroken arm). Verder zijn Danielle en Monique gestopt, twee amazones die er haast altijd wa-

ren op de vrijdag avond. Voor Laura is de donderdag ook heel lastig, maar het moet nog blijken of zij kan komen. Bijna gelijktijdig met de wissel naar de donderdag, bleek Laura te moeten worden gedotterd (een erfelijke aandoening kwam aan het licht). Nu is het eerst nog revalideren en dan zullen we zien of het haar niet teveel wordt.

In galop door het water

De groep was nu toch wel heel erg geslonken. Tot nu toe hebben we het echter redelijk gered, om 2 uren vol te krijgen (2x7). Als alle 8 paarden inzetbaar zijn, is het soms wel ingewikkeld om 16 paardenuren vol te krijgen, hoewel er ook nog ruiters met inhaal-

uren zijn, maar die moeten er dan ook weer net tijd voor hebben.

Op dit moment is er een poel van 18 mensen. Het mag duidelijk zijn dat wij heel blij zijn met Ewelina, Martijn, Roy en Tim als nieuwe leden.

In december was er nog iemand die wilde komen proefrijden, Sylvia.

Beetje bij beetje krabbelen we weer op.

Martijn en Tim zijn echte beginners, maar heel enthousiast. Martijn maakt inmiddels een heel net galopje op Jupiter. Tim is er net zes weken en begint aardig het licht rijden in de draf te oefenen.

Ewelina heeft wel met Hans J bij een buitenrit gegaloppeerd, maar vindt het aanzetten tot galop in de bak nog wat vermoeiend.

Roy kwam de laatste 5 weken ook heel frequent, maar is helaas in één les twee keer van het paard gevallen en heeft toch een te pijnlijke rug eraan over gehouden. Beterschap Roy!

En wie weet brengt het nieuwe jaar Gerrit Goede terug naar de Legmeer-ruiters. Hij denkt er serieus over om weer met de lessen te beginnen.

Er waren ook nog 7 ruiters op de Legmeer om voor te rijden, omdat zij mee wilden doen aan de buitenritten en wat sporadische ruiters.

De meeste uren heeft dit jaar Elisah gereden, namelijk 57, waarvan 42 op Ginger! Gesine zit haar op de hielen met 56 uren, waarvan 24 op Araby. Daarna volgen Evert met 52, bijna half en half op Sara en Jupiter en Dineke met 51 uren, redelijk verdeeld op Gin-

ger, Remy, Rambo, Maaïke, Araby, Sara en Minerva.

Margie zit ook nog redelijk in de buurt met 46 uren, hoewel in oktober gestopt. En bij Hans valt op dat hij van de 37 uren 36 op Jupiter gereden heeft en maar ééntje op Sara. Jean Jacques, onze voorzitter heeft ons jammer genoeg maar 37 uren gezelschap gehouden.

Van de paarden heeft Jupiter het hardst gewerkt bij ons, 111 uren, gevolgd door Sara met 105 uren.

Van de vaste ploeg hebben we Minerva het minst gezien, namelijk 23 uren. Zij is net weer beter van haar zoveelste blessure.

Van Levi en Doortje konden we de laatste tijd helaas niet meer zo veel vertellen als we wilden, want de mooie carrière van Levi moest vanwege artrose stoppen.

Doortje kan nog wel op Levi rijden, maar geen dressuur wedstrijden meer, alleen recreatief. Wat wel heel erg leuk is: het lijkt er sterk op dat Levi een veulentje krijgt.

Het was een mooi ruiterlijk jaar en dat wens ik de club en zijn leden ook voor 2014.

*Gesine Alkema
Legmeer Cooördinator*

Amsterdamse bosrit

Ja, mijn paard heette Cannabis, maar dat was ze die morgen even vergeten tot zich te nemen. Het was een groot dribbel- en bokfestijn totdat ze haar energie een beetje verspeeld had. Ondanks een blaar op m'n vinger had ik wél naar mijn zin want saai was het zeker niet. Het bos was ook mooi in herfstkleuren. Enige jammer vond ik wel dat het Amsterdamse bos - zeker op zondagmiddag - erg druk is met wandelaars, fietsers, honden, kinderen en tegenliggers. En dat je om de haverklap een brug of een fietspad over moet. Een lekker lang stuk in draf of galop om de ergste kriebels eruit te krijgen is er dus niet bij!

Yvonne Roijers

BBB-lid

Zooitje

Wat een verschil met de vorige ronde

Zooitje was deze keer drukker, vooral als we in galop zouden gaan.

Zodra hij een ruimte voor zich zag was het passeren en temp maken

De galop was dus meer van ankertjes uitgooien om te remmen.....

Maar we hebben gewonnen en op het laatst gaf Zooitje zich ook gewonnen

en hebben we al met al een lekkere, pittige tempo rit gehad.

*Hans Jagtenberg
BBB-lid*

De tweede rit vanuit manege de Jong dit jaar. We wilden een wat pittiger rit dan die van het voorjaar. Nu dat werd het, maar wel in een andere betekenis dan verwacht. Het werd een rit van bokken, wegspringen, er vandoor gaan. Ik reed op Dorado, een Lipizaner, met een martingaal. Dat bleek ook wel nodig te zijn. Daar had ik mijn handen vol aan. Hij wilde maar doorgaan. De combinatie met Cannabis was ook niet zo geweldig. Cannabis trapte naar Dorado en daardoor dreigde ik in een greppel terecht te komen. Ik vroeg dan ook wel om bij het draven en galopperen niet naast elkaar te rijden, maar achter elkaar. Dat was toch wat rustiger. Gelukkig liet onze voorruiter zich door het bokken, wegspringen en racen niet uit het veld slaan. We hebben toch een aantal keer gegaloppeerd. Hans heeft zelfs een keer heel rustig gegaloppeerd, terwijl alle anderen aan het draven waren. Later bleek ook dat de paarden al een tijd niet meer in het bos waren geweest. Vandaar waarschijnlijk dat ze zo druk waren.

*Dineke Hoekstra
BBL-lid*

Wel een bijzonder ervaring maar ook ergens een beetje een eer om met 'mijn club' vanuit 'mijn manege' met 'mijn paard' deel te nemen aan een rit in het Amsterdams bos. Voor mij ook een heel andere rit dan ik gewend ben te doen in het bos met mijn merrie *Magic it's now or never*, voor de intimi Georgina. Ten eerste gaan we meestal met zijn tweeën of met Dinda en mijn dochter buiten rijden, deel nemen aan een groep is dus een leerzame ervaring geweest maar wel leuk zowel voor paard als voor ruiter en dan ook het tempo niet zelf bepalen is iets waar men en dan hier vooral Georgina van kan leren.

Verder ook een beetje spannende rit geweest, vooral omdat paarden (en ruiters/amazones) een beetje onstuimig waren. Ik was tijdens de hele rit achter, in de nabijheid van Cannabis, die ondanks wat haar naam zou kunnen suggereren alles behalve ontspannen was en zelfs als 'speedy' of 'Cocaine' herdoopt had kunnen worden. Ze liet wel zien mooi te kunnen springen met een hoogte van ongeveer 90 cm over takken die niet hoger dan 5 cm van de grond uitstaken. Maar goed zij heeft zich kunnen uitleven wat ook niet slecht uitkwam voor haar amazone, denk ik...die haar veilig naar stal en bazin teruggebracht heeft...

Al met al een leuke rit, goed op tempo waar het mogelijk was en paarden enigszins onder controle gehouden kon worden (hè Hans En zootje?) en aangepast aan de wensen van de ruiters en amazones vond ik dan wel. Voor mij zeker voor herhaling vatbaar en voor Georgina die wel stiekem van dat soort gezelligheid houdt ook wel (h)oor.

*Jean-Jacques Georges
BBL-lid*

Set stokje vanMathijs de Vries

Mijn naam is Mathijs de Vries en ik ben sinds ongeveer 1996 lid van de BBRR (toen nog IBM Ruitersportvereniging).

Dat ik lid geworden ben heb ik te danken aan een vriendin van mij die mij heeft geïntroduceerd en overgehaald om me aan te melden. Dat ging met een kleine aanloop en

die geschiedenis verliep als volgt; In de jaren '90 studeerde ik in Den Haag aan het Conservatorium en in die tijd zat ik geregeld met vrienden in Scheveningen op een terras aan het strand.

Daar zag ik op een bepaald moment tegen zonsondergang een aantal ruiters galoppe-

rend door de branding voorbij komen. Dat beeld vond ik zo ontzettend mooi dat het nooit meer is weggegaan uit mijn geheugen. Aangezien ik geboren en getogen ben op een boerderij groeide ik op met onder andere een pony die zomaar tot mijn beschikking stond. Maar het verhaal wil dat ik in mijn tienerjaren zo weinig belangstelling had voor ons paard dat ik zegge en schrijve maar één keer op haar gereden heb. Daar kreeg ik toen op het strand in Scheveningen opeens heel veel spijt van, want galopperen over het strand werd ineens een item op mijn 'things-to-do lijst'. Enige tijd later werd ik uitgenodigd op de verjaardag van mijn studievriendin Laura Rijsewijk. Laura was toen lid van de vereniging en op haar verjaardagsfeest kwam bovenstaand verhaal voorbij en werd mij welhaast bevolen om tenminste één keer te komen kijken in Bovenkerk! En aldus zat ik de eerstvolgende vrijdagavond op de Legmeermanege en werd ik al snel ingepalmd door de warme sfeer en de leuke mensen. En weer een week later zat ik als kersvers lid voor het eerst sinds jaren weer eens op een paard!!! Zo is het dus gekomen. En zo gebeurde het ook dat ik tijdens de eerste tien lessen elf (!) keer gevallen ben, maar toch niet wilde opgeven. Gelukkig kreeg ik uiteindelijk wel door hoe ik kon blijven zitten en heb ik al binnen een jaar met enige bluf een strandrit meegemaakt met een groep ruiters van de Legmeermanege.

Die ervaring zal ik niet licht vergeten, want één item van mijn things-to-do lijst kon ik afstrepen!

Naast de verschillende fantastische strand- en buitenritten die ik dankzij de BBRR heb kunnen maken heb ik ook tweemaal een vervelende val meegemaakt. Helaas blijkt dat ook bij paardrijden te horen. Eenmaal ben ik overdwars van een onstuimige Cobbe (wie kent hem nog?) afgeworpen. Daar was hij wel goed in. En ik weet nu nog steeds feilloos de plek aan te wijzen waar mijn rib gebroken was.

Maar het vervelendste ongeval, waardoor ik uiteindelijk ook gestopt ben met actief rijden, maakte ik mee vanaf de rug van het enige paard waar nog nooit iemand van af gevallen was. Dat had ik weer... Tijdens een uurtje springles viel ik van Meera en brak mijn talus, een klein maar zeer belangrijk kogelgewricht in mijn linkerenkel. Het duurde ruim een half jaar voor ik weer op de been was en sindsdien rijd ik helaas niet meer regelmatig. Daarnaast heb ik toch ook tweemaal het geluk gevonden op de manege! Het is mij namelijk overkomen om niet eenmaal, maar tweemaal een langdurige relatie te vinden op de manege... Wie doet mij dat na? ;-)

Momenteel geniet ik alweer enige jaren van mijn derde (en laatste) relatie en probeer ik minimaal eenmaal per jaar nog een mooie buitenrit, maar het liefst een uitbundige strandrit te maken. Tot u toe lukt dat zeer goed dankzij de immer actieve club. Hulde!

Dit was mijn verhaal en ik wil graag het stokje doorgeven aan Gesine Alkema!

Heel veel groeten en wellicht tot ziens bij een buitenrit,

Mathijs de Vries
BBB-lid

Belgisch trekpaard

Het Belgisch trekpaard, Brabants trekpaard of Brabander is een paardenras afkomstig uit België.

Tijdens de Romeinse bezetting van het gebied dat nu België heet, werd het Belgisch trekpaard al genoemd. Van de 11e tot de 16e eeuw werd het trekpaard gebruikt als oorlogspaar in Brabant en Vlaanderen. Daarna werd het Belgisch trekpaard gebruikt om zware werktuigen te trekken op het platteland, in de mijnbouw en in de haven. Ook trokken ze (post)koetsen en schepen.

In 1886 werd het stamboek van de "Sociëteit van het Belgisch Trekpaard" opgericht. In 1910 werden ongeveer 35.000 Belgische trekpaarden geëxporteerd vanuit België naar Amerika, Canada, Rusland, Zweden, Duitsland, Frankrijk, Groot-Brittannië, Nederland en Italië om de daar aanwezige paarden te verbeteren, zoals de shire in Groot-Brittannië.

In 1950 waren er nog ongeveer 200.000 trekpaarden in België. Door de motorisering na de Tweede Wereldoorlog werd het trekpaard overbodig. In 1980 waren er nog maar 6000 Belgische trekpaarden over. Een aantal

fokkers ging zich inzetten om dit paardenras te behouden. En in 2004 zijn er ongeveer 12.000 Belgische trekpaarden. Ze worden tegenwoordig gebruikt om te mennen.

Veel van deze paardenfokkerijen zijn te vinden in het Pajottenland. Ter nagedachtenis van deze fokkers staan er in de Pajotse dorpen Vollezele (Galmaarden) en Sint-Kwintens-Lennik (Lennik) standbeelden.

Het Belgisch trekpaard heeft een schofthoogte van ongeveer 1,70 m. Het paard heeft een krachtige en gedrongen lichaamsbouw met een vrij klein hoofd en een korte, zware hals met een dubbele manenkam. De achterhand is goed ontwikkeld. De benen zijn kort en sterk met grote hoeven en zwaar 'behang' (beharig aan de kootgewrichten).

Het was gebruikelijk de staart van trekpaarden te couperen. Deze gewoonte is ontstaan omdat boeren vroeger op de akkers vaak vlak achter het paard naast de ploeg liepen en niet wilden dat het paard de leidsels met de staart vast tegen hun billen zouden klemmen en zo verdere besturing onmogelijk zouden maken. Inmiddels is deze praktijk zowel in Nederland als in België bij wet verboden. Wel worden bij keuringen nog steeds de manen ingevlochten.

Er zijn zeven kleurslagen mogelijk bij het Belgisch trekpaard: bruin, zwart, vos, bruinschimmel, blauwschimmel, vosschimmel en appelschimmel. Sommige van deze kleuren zijn zeldzaam.

Bron: wikipedia

Aquarel

Training Loswerken met paard

Gelukkig heb ik dit jaar mijn opleiding tot instructeur bij de Freestyle academy van Emiel Voest in Ruinerwold kunnen hervatten en ben weer volop aan het oefenen, met loswerken, grondwerken, paard trainen aan de dubbele lange lijnen.

Het was dan ook leuk om te merken dat bij de BBL leden veel belangstelling was voor een demonstratie loswerken enkele weken geleden.

Voor (andere) geïnteresseerden hier een kort uitleg over loswerken.

- Los werken is erop gericht om in een afgebakende bak van idealiter 15 m bij 15 m controle uit te oefenen op de tempo en looprichting van het paard zonder gebruik te maken van middelen zoals halster, longerlijn, of zweep. Om dit te kunnen bereiken gaat het vooral om op een duidelijke manier met je paard te kunnen communiceren. Uiteindelijk het paard te kunnen laten lopen door middel van kleine en fijne aanwijzingen.
- Je leert dus vooral efficiënt te kunnen zijn in het toepassen van je hulpen naar het paard toe. En daar draait het om, eigenlijk net zoals bij het rijden. Het trainen van het paard zelf is bij het loswerken op de achtergrond. Het gaat dus niet om het paard te gymnastiseren en 'mooi te laten' lopen, maar om het paard in zijn eigen balans te laten lopen.
- Je bent bij los werken uiteindelijk veel bezig met na te gaan hoe je zelf, door hoe je er staat en zelf beweegt je paard te laten bewegen en te ervaren hoe dit gaat. Door jezelf op een plek te plaatsen ten opzichte van je paard en je eigen manier van bewegen te gebruiken kun je bijvoorbeeld om een voorwaartse reactie vragen, te laten draven, galopperen, weer

terug in draf te vragen of weer van draf naar stap of om halt te houden.

Paarden zijn voor de positie en bewegingen van een ander heel gevoelig en reageren ieder daar op een eigen manier op.

Ja ja ...hier ook laten paarden duidelijk zien uniek te zijn en een eigen manier te hebben om te reageren. En dat is echt bijzonder te ontdekken tijdens het loswerken.

Eigenlijk vraag je tijdens loswerken constant af 'Hoe kan ik op dit moment, dit bijzondere paard, laten stappen of draven, of zelf galopperen, of halt houden,...?'

Dit allemaal door op je eigen manier om ermee om te gaan verder te ontwikkelen en uiteindelijk te ervaren hoe goed mens en paard met elkaar kunnen 'samenwerken'.

... samenwerken daar gaat het vooral om ... en dat is heel gaaf te ontdekken en te ervaren,vind ik tenminste.

Als je belangstelling hebt om zelf te proberen aarzel niet contact op te nemen voor een les.

Jean-Jacques Georges
BBL-lid

Snertrit Egmond in de ochtend

Ruiter	Paard	Ruiter	Paard
Hans Jagtenberg	Geer	Ineke Dumas	Carlo
Marieke Poel	Jolly	Evert Goede	Wally
Marije Verduijn	Scotty	Yvonne Roijers	Bellissimo
Dineke Hoekstra	Radna	Marouska van der Hoorn	Pipo
René Janssen	Onnie	Miranda Bik	Corina
Mariette Jansen	Paddas	Margret Janssen	Tjeska
Janneke Duineveld	Alwin		

Voor de eerste keer mee op Tjeska. Leuke ervaring, fijne strandrit gemaakt. Een leuke

gezellige groep. En goed weer gehad, heerlijk!!

Margret Janssen
BBB-lid

Vandaag op Carlo mee naar het strand. Het weer was heerlijk en de rit zalig. Op het strand heerlijk gegaloppeerd. Miranda ver vooruit, die had er zin in. Na de heerlijke rit een lekkere kop snert met broodjes. Volgende keer weer mee als ik kan.

Ineke Dumas
BBB-lid

Ik vond het een super leuke rit en ik had een super leuk paard. We hadden ook super lekkere weer. Mijn paard ging lekker hard op het strand. Mijn handen deden achteraf wel pijn. Maar dat is alleen maar goed.

Janneke Duineveld
BBB-lid

Leuke rit op Onnie.
Lekker op het strand.
Lekker door de duinen.

En dankzij mijn GPS horloge een aantal leuke feitjes:

- De laatste galop op het strand was mijn snelste galop: 41.1 km / uur
- In de duinen was de snelste galop: 31 km/uur
- Totaal hebben we 14,5 km afgelegd in 2 uur en 15 minuten
- De grootste daling was van 20 naar 4 meter
- De grootste stijging was van 8 naar 18 meter

René Janssen

BBB-lid

Vier lagen golven, oranje bessen, hoge duinen. Phadas het rustigste en één na grootste paard van stal liet me alles zien. Zeer relaxed!!

Mariette Jansen
BBL-lid

Het was prachtig met een waterig zonnetje langs het strand. De duinen wat beschadigd door de storm. Wally ging ervandoor met Evert en Miranda heeft in rengalop het hele strand verkend. Het was heerlijk.

Marieke Poel
BBB-lid

Fantastische rit, prachtig door de duinen. Helmaal los op het strand in volle galop. Erg genoten van eigenwijze Pipo ook. Wist niet dat zulke kleine paardjes zo hard kunnen! Daarbij, fantastisch lekker weer en als afsluiter een heerlijke kom snert, toprit!

Marouska vd Hoorn
BBB-lid

Dat was heerlijk! Met Hans als veurrutter, altijd weer een rit vol verrassingen. Lekker galopjes en op 't strand lekker voluit. De paarden had er zin in!

Yvonne Roijers
BBB-lid

Een geweldige rit. Goed weer en een leuke groep. Scotty kon ik deze keer wel op het juiste pad houden. En zowaar zat Scotty helemaal vooraan tijdens de 1^e galop.

Marije Verduijn
BBL-lid

Mijn eerste strandrit met de BBR in Egmond. Tijdens duinritten had ik weleens gehoord dat strandritten wat chaotischer konden zijn dan duinritten, maar hier kon ik me, tot vandaag, niet echt iets bij voorstellen. Ik reed op Corina, een klein jong paard (misschien zelf een pony?) die een lieve indruk maakte. Er werd verteld dat ze weleens van een tractor kon schrikken. Eenmaal onderweg keek ze veel om zich heen, maar viel het schrikachtige reuze mee. Een leuk paardje in de duinen. Ze zat lekker in alle gangen, je merkte dat ze flink wat power had, vooral in de galop, maar ze was goed in te houden. Eenmaal aangekomen bij de afrit naar het strand besloot Corina halverwege dat ze toch liever omkeerde. Met wat moeite, en hulp van Dineke en haar paard, kwamen Corina en ik uiteindelijk toch beneden op het strand. Vanaf dat moment wilde Corina niets liever dan voorwaarts. Met als favoriete gang rengalop was ze zo weg bij de groep en haar terug krijgen bij de groep was wat problematisch. Telkens als ik weer bijna terug was bij de groep besloot Corina dat ze toch liever er zo snel mogelijk zo ver mogelijk vandaan wilde, en hup daar gingen we weer in een rengalop het strand over. Tsja, en wat kon ik dan anders dan genieten, proberen terug te rijden, nog maar genieten, haar uiteindelijk tegen de duinen tot stilstand krijgen en dan afwachten of ze deze keer terug kwam bij de groep. De groep heb ik uiteindelijk weinig gezien, maar het rijden was heerlijk! Terug in de duinen was ze weer een

lekker voorwaarts relax paard, alleen bij de oprit van manege Groot moest ze nog even laten zien dat ze wel degelijk schrikachtig kon zijn. Toen er twee fietsers aan kwamen stootte ze voorbij de groep, zo dicht langs Scotty (met Marije) dat mijn beugel er achter bleef hangen en er af viel (het veiligheidsmechanisme werkte!). De weg naar de bak met één beugel verder gestapt, snert gegeten en de rest van de dag genoten van een heerlijke rit. Ik hoop dat ik de groep niet teveel gehinderd heb en begrijp nu wat er bedoeld wordt met de iets chaotische ritten..

Miranda Bik
BBL-lid

15 december - we gaan rijden met een ouderwets grote groep: 13 ruiters. Dat was lang geleden dat we met zoveel waren. Het weer zat ook mee, wat winderig, maar droog en niet te koud. Het was lekker uitwaaien op het strand. Eerst een stuk stappen, er waren veel fietsers en wandelaars op het strand en we kwamen nog een aantal ruiters tegen. De groep was redelijk rustig in stap. Maar toen wilde Hans gaan draven en ja, daar ging Evert met Wally en Miranda met Corina. Alle anderen konden hun paarden inhouden, dus het werd geen race. Maar Evert en Miranda kwamen maar niet terug. Op gegeven moment lukte het hun wel om naar ons toe te komen. Maar in de buurt gekomen, ging Miranda er weer vandoor. Ze kon de rem niet vinden mij Corina. En Evert had het er ook moeilijk mee. Toen hebben we haar maar geholpen door ook te gaan galopperen. Nu heb ik van de galop spierpijn gekregen. Miranda heeft 2x zoveel gegaloppeerd ... ook 2x zoveel spierpijn?

Bij terugkomst was er weer een lekkere kop erwtensoep. Met een lekkere snack erbij: sneetjes roggebrood met spek en smeerkaas ertussen. Dat was een geslaagde combinatie.

Dineke Hoekstra
BBL-lid

Snertrit Egmond in de middag

Ruiter	Paard	Ruiter	Paard
Hans Jagtenberg	Belissimo	Gesine Alkema	Corina
Astrid Vleeshakker	Geer	Joke vd Steeg	Texa
Charlotte Janssen	Jolly	Vera vd Steeg	Rakker
Hanneke van Zadelhoff	Phaddas	Sanne vd Steeg	Pipo

GEER.....BELISSIMO
 strandrit achterdeduinenrit
 een tank een drammer

Bij de snerttrit van 15 december 2013 had ik 's morgens GEER voor een strandrit. Bij de galop is het dan grote sprongen snel thuis. Alleen lang volhouden.....gaat niet. Op het strand ging het redelijk netjes achter elkaar in stap tot dat we overgingen in draf. Evert spoot weg en Miranda wou haar eerste RENgalop tonen.

Deze twee zullen dat waarschijnlijk uitgebreid vertellen in hun verhaal.

Waarom wacht ik even met het galopperen? Op de hoogte van de hoge mast is de grond zacht (meestal voorzien van kleine schelpen en zand) Dit geeft voor paarden dan diepe afdrukken en dat kan weer beschadigen geen aan de gewrichten boven de hoef. Pas na deze plek is het lekker om te galopperen.....en dat hebben we dus een paar keer gedaan.

Lekker dat ik dit nog regelmatig kan/mag doen. Een tevreden voorrijder.

Die middag kreeg ik Belissimo mee voor een rit achter de duinen. Bij Belissimo is het tot de helft van het twee-uurs-rondje "luisteren naar de baas". Tijdens de tweede helft wordt het dan "ik wil naar stal....eten". en dan mag je steeds meer ophoudingen produceren.

Tijdens deze ronde hadden we een plotse-linge zijsprong van GEER met een vervelende landing van de ruiter. Ook dit zal het slachtoffer zelf wel vertellen.

Al met al kijk ik terug op een heerlijke snertdag met twee lekkere ritten en een drankje toe van de BBRR waarvoor mijn dank.

Tot een volgende ronde

Hans Jagtenberg
BBB-lid

Op Geer gereden, superbraaf en rijdt heerlijk. Op mijn valpartij na, niet aan Geer te wijten (hij maakte een huppel opzij door harmonica-effect, red.), was het een heerlijke rit.

Astrid Vleeshakker
BBB-lid

Heerlijk ontspannen ritje op Jolly. Kreeg mijn snert na de rit van Ab, zo lief! Dankjewel, stukken beter dan bij manege De Jong, laatst!

Charlotte Janssen
BBL-lid

Super rit! Super paard, die Corina! Mooie gangen. Echt mijn nieuwe favoriet, want Esprit is nooit vrij, te veel fans zeker en Matse mag ook nooit mee. Oh ja, ik heb ook nog een Bonte Specht gezien! Hans, dankjewel voor het fijne voorrijden – ik heb genooooten!

Gesine Alkema
BBL-lid

Tweede keer op Phaddas. Ik had Hans gewaarschuwd dat ik de eerste keer erg moest wennen aan zijn galop. Ging veel beter nu! Heerlijk gereden, lekker zadel en de zon ging schijnen!

Hanneke van Zadelhoff
BBB-lid

We hebben met z'n 3en weer super gereden. Volgende keer toetje met slagroom!! En bovendien was het heerlijk weer! (Heb wel gehoord dat ze met z'n drieën heel erg aan de dribbelgangen van hun paardjes moesten wennen – maar wat wil je als je elke week een paar keer op een Fries als Tjerk rijdt./red)

Joke, Sanne en Vera vd Steeg
BBB-leden

Na een lekker bakje snert een heerlijke rit op Scotty. Schitterend in de duinen, zeker toen het zonnetje ook nog begon te schijnen.

Like vd Veer
BBB-lid

Nieuwsgierige compagnie
Nieuwsgierige compagnie
is duidelijk
vrij van exercitie
maar oplettend
blijft zij wel
dat wil zeggen de ouders
de veulens
kijken niet op of om.

Tinie Akkermans
BBB-lid

Stalpraet

In dit nummer:

- Amsterdamse bosrit
- IJslanderrit
- Ruiterweekend in de Ardennen
- Bezoek aan paleis het Loo
- Legmeer in de zomer
- Prinsjesdag

Inhoudsopgave

Van een vrijdag naar een donderdag recreatie rijvereniging	3
27 september - Over en Uit	3
Wist u dat	4
Evenementenkalender	5
Oefenen voor Prinsjesdag	6
Paleis het Loo	7
Manege de Jong	9
Ijsslanderrit in het dorp 'Zeeland'	10
Ruiterweekend in de Ardennen	12
Legmeer 2013	15

Van de Redactie

Er zijn toch aardig wat evenementen geweest. Een belangrijke natuurlijk was het ruiterweekend in de Ardennen. Heerlijk weer, pittige ritten. Draven doen ze daar niet, het was stappen of galopperen.

We hebben ook weer een keer op Ijsslander gereden en ditmaal in het dorpje Zeeland dat in Brabant ligt!

Hoe bereiden de ruiters zich voor op Prinsjesdag? Dat konden we zien op paleis het Loo en op het strand bij Scheveningen.

Bij de Legmeer gaan we veranderen: we gaan rijden op de donderdagavond.

Veel leesplezier.

Colofon

De Stalpraet is een periodieke uitgave van de BBR Ruitersportvereniging

Opgericht:

9 april 2006

Email: bigblueruitersport@yahoo.com

Email evenementen:

bbr.evenementen@yahoo.com

Website:

www.bigblueruitersport.nl

Redactie:

Ron Groot

Dineke Hoekstra

Marije Verduijn

Bankrekening:

ING 2569920

ABN AMRO 54.59.29.040

KvK handelsregister:

Nr: 34249074

Manege:

Elke vrijdagavond rijden we in de

Legmeermanege in Amstelveen

Tel. 020 – 645 3922

Foto voorpagina:

De foto's op de voorpagina zijn van Dineke Hoekstra, gemaakt tijdens het ruiterweekend in de Ardennen

Van een vrijdag naar een donderdag recreatie rijvereniging

Vanaf de tweede week van oktober gaan we in plaats van op vrijdagavond op donderdagavond op de Legmeer manege rijden. Dit is wel een belangrijke verandering in de geschiedenis van de BBR. Een donderdagavond vereniging kan iets heel anders zijn en inhouden dan een vrijdagavond vereniging. Voor sommige zal dat meer het geval zijn dan voor anderen.

En ja, veranderingen zijn niet tegen te houden en alle veranderingen hebben hun eigen gevolgen. Na lang wikken en wegen hebben wij deze verandering toegestaan, maar zijn wel van mening goed te blijven nagaan wat de gevolgen ervan zullen zijn voor onze vereniging. Het paarden plezier moet centraal blijven en de vereniging moet, ook in tijden

van crisis, voor een eigen glansrijke en gezonde toekomst blijven zorgen. Dit blijft onze inzet. Met zijn allen vertrouwen we erop dat we daar goed naar kunnen blijven streven en ook de besluiten zullen kunnen blijven nemen die daar de beste garantie voor bieden.

Alles heeft zijn keerzijde maar onze kracht is om er samen voor te zorgen het positieve te blijven zien, als BBR staan we daarvoor.

Dit nieuwe nummer van de Stalpraet vol met leuke relazen over en van paarden, ruiter en amazone ervaringen getuige er weer van.

We wensen jullie veel leesplezier en tot binnenkort waar het ook mag zijn

Hartelijke groeten van het bestuur

27 september – Over en Zfit

35 jaar Legmeermanege wordt afgesloten. Ik ga me de volgende periode bezighouden met de R van BBRR, lekker Recreatief ruiters achter de duinen of over het strand van Egmond. Natuurlijk zal ik ook nog regelmatig meedoen met de buitenactiviteiten van de Evenementencommissie.

Het was een mooie en leerzame periode daar aan de Noorddammerweg. Ik hoop dat de verandering van vrijdag naar donderdag de vereniging nog voldoende nieuwe leden zal

geven zodat de BBRR nog vele jaren de twee RRen (Recreatieve Ruitersport) kan gebruiken.

Bedankt Bert voor de lessen.

Bedankt Dineke, Gesine, Evert, Laura, Charlotte, Marije, Tineke, Margie, Jean Jacques, Miranda, Mariette, Erica, Gerrit en al die aanwezigen van de (ex) vrijdagavond. Bedankt voor de vele gezellige uren.

We zien/spreken elkaar, some day some time some where w'll meet again.

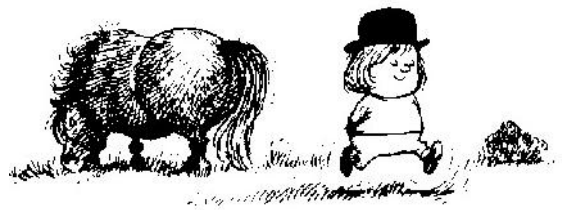
*Hans Jagtenberg
BBB-lid*

Wist u dat

- Jeroen Bartels papa is geworden?

- De Tinkerrit in Uden niet is doorgegaan wegens slechte weersverwachting?
- Dat het die dag best mooi weer was in Amsterdam? Maar hoe was het in Uden?
- Richard Wolfs in mei van zijn paard viel doordat het zadel ging schuiven? En dat hij daarbij zijn bovenarm brak?
- Het herstel van Richard erg langzaam gaat omdat de breuk zo mooi recht is?
- Er twee Russen van de Presidentiële Garde meededen met het oefenen voor Prinsjesdag?
- We een traditie gaan verlaten? Op de Legmeermanege verandert nl. de vrijdag-rij-avond in een donderdag-rij-avond.
- Dit voor Hans J het sein is om te stoppen met de wekelijkse lessen en dit na ruim 30 jaar?
- Maar helaas ook anderen stoppen, omdat men wat anders wil of de donderdagavond niet kan? Monique, Danielle, Margie, Elisah en Richard stoppen.
- En hij dat zelfs Robin pas vertelde nadat ze geboren was?
- Ook Ellen Overbeek moeder is geworden?
- Evert drie keer per week aan het hardlopen is? Samen met Dineke?
- En zij daarbij een hardloopschema volgen waarmee ze eind oktober een half uur moeten kunnen rennen?
- Evert een goede 'autoruiter' is? En hij zo bijdraagt aan de uitbreiding van de Nederlandse taal?
- Tineke dacht dat de auto van Dineke een automaat was? Dineke had nl. gezegd dat de handrem *automatisch* uitgaat als je gas geeft.

Evenementenkalender

Hier een overzicht van onze evenementen voor de komende tijd. Voor tijden, kosten en de route verwijzen we naar onze website. Inschrijven voor evenementen kan door het sturen van een email naar

bbrr.evenementen@yahoo.com

Zondag 6 oktober, Texel

Rijden op het Texelse trekpaard. Een 3-uursrit door bos, strand en duin met onderweg een kopje koffie of thee.

Zondag 27 oktober, Egmond

Voor degenen die Texel toch wel wat ver weg vinden: nog een strandrit in Egmond

Zondag 17 November, Amsterdam

Nog een keer dit jaar een rit bij manege de Jong. Nu eens het Amsterdamse bos in de herfst, in de ochtend.

Zondag 15 december, snertrit

Het welbekende afsluiten van het jaar bij manege Groot in Egmond. Met een kop erwtensoep na de rit. In de ochtend een strandrit en in de middag een duinrit.

Plannen voor 2014

We zijn ook al aan het nadenken over 2014. Ken je zelf een leuke manege om een buitenrit te maken, geef dat dan door aan ons.

Er komt in elk geval een ruitersweekend, en dat zal dit keer weer in Nederland zijn. Maar het naar het buitenland gaan trekt toch wel een aantal leden. En daarom gaan we ook onderzoeken of we in het najaar een Frans weekend kunnen organiseren, en wel naar de Baie de Somme, een groot natuurgebied in Noord Frankrijk.

Verder zijn Dineke, Gesine en Marije van plan om weer een ruitersreis naar IJsland te maken. Heb je interesse, neem dan contact op met Dineke.

(dineke_hoekstra@yahoo.com)

Oefenen voor Prinsjesdag

Ik durf best te bekennen
dat te zien oefenen met mensen
op Het Loo, bij de stallen
mij kippevel gaf.

Toch, het hoogtepunt van die dag
kwam in het Paleis
toen Mondriaan's portret
van de prinses wel op moest vallen.

Drie maanden later op het zand
van het Zwarte Pad strand
- mijn handen koud als ijs -

gaven van alle dingen die ik zag
twee blauwe gardisten in draf
mij toch het meeste pret!

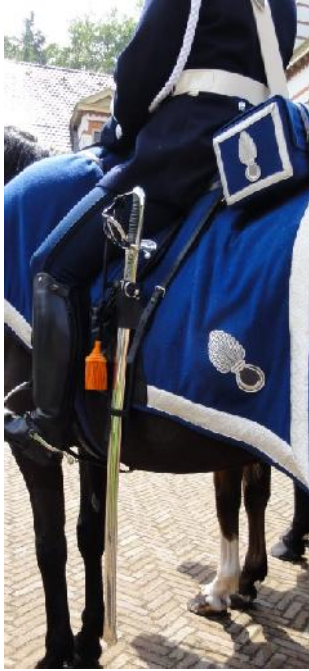
Vinkel, 22 september 2013

Tinie Akkermans
BBB-lid

Paleis het Loo

Met een klein groepje (Evert, Dineke, Hans & Anja met kleinzoon, Monique v/d Krugten, Tinie en ik zelf) waren we bij Paleis Het Loo, om naar de trainingen voor Prinsjesdag en andere optredens van paarden en koetsjes van het Koninklijk Huis te gaan kijken.

Je betaalt de gewone entreekosten voor het bezichtigen van het paleis en dan kan je de bedrijvigheid rond de stallen, het vormen van formaties en het rondstappen ook allemaal bekijken.

Nou, we keken onze ogen uit!! Alles was in vol ornaat en werd via de microfoon door een kenner beschreven en uitgelegd.

Naast 1pk-voertuigen pronkten ze ook met van die leuke oldie's. Alles ging mee in de stoet.

Aan de kant van een soort grote rotonde kon je met je neus op de vingers van de hoefsmid kijken. Dat was echt het bijzondere: overal kwam je heel dicht bij en kon je praatjes maken als dat zo uitkwam.

We hebben allemaal mooie foto's kunnen maken.

Volgens mij is bijna iedereen ook nog door het paleis en/of de tuinen gelopen.

Zelf hielden Tinie en ik het deze keer bij het paleis, i.v.m. de regen. De tuinen zijn echt de moeite waard, maar die hadden we vorig jaar bij stralende zon bekeken. Voor het paleis heb je ook best tijd nodig, als je de inrichtingen van de kamers en/of de schilderijen echt interessant vindt.

Tinie ontdekte nog een figuratieve Mondriaan uit zijn hele jonge jaren. Als ik het me goed herinner kwam hij in opdracht van Wilhelmina op het paleis. Wij vonden het dus een geslaagde dag!

*Gesine Alkema-Westphal
BBL-lid*

Wat zijn Friezen toch mooi voor een koets

Wie kijkt naar wie?

Met zo 'n koetsje ging Wilhelmina op stap

De trommelslager stuurt zijn paard met de voeten

Manege de Jong

Deze keer mocht ik op hoogtestage met Masserati, een ruiter van 1.83m hoog. Een naam die wat ironisch was bedoeld, want het was geen racer. En dat hoefde bij deze rit ook niet. Hij is een lief gemoedelijk beest dat, zo bleek, ook heel goed zijwaarts kan gaan. Het was knap stoffig, maar als je op hoogte zit heb je daar iets minder last van dan het plebs beneden. Het was wel hard werken om zijn stap relatief kort te houden, maar dat ging uiteindelijk wel. Én... We hebben tenminste nog een fietser weten te terroriseren. Een geslaagde rit dus...

Robin van Tilburg
BBB-lid

Dancer, we hebben niet veel gedanst, want het was erg druk in het bos met andere paarden en recreanten. Het was relaxed, maar heel leuk. Wel een zwarte snor van het zand.

Laura de Rochemont
BBL-lid

Loeki, een heerlijke rustige rit met veel stof. We wilden graag links vooraan, maar we zijn rustig rechts achter gereden. Genoten van het mooie weer en van Loeki.

Nicole van Tilburg
BBB-lid

Mooi weer, stoffige bospaden, rustige galopjes, alles onder controle. Veel picknickpubliek, bedankt Zootje (hoe verzin je zo'n naam)

Hans Jagtenberg
BBL-lid

Een groot gemoedelijk paard (Omiro) Wel sterk in zijn voorwaarts moment. Een lekker ontspannen rit.

Evert Goede
BBL-lid

Het was een prachtige dag, volop zon en lekker warm. Vanaf manege de Jong vertrokken we voor een buitenrit op 5 mei.

We hebben door het prachtige Amsterdamse Bos gereden. Ik reed op een Lippizaner (Tara). Een heerlijk paard.

Het was natuurlijk door het mooie weer en de vrije dag, ontzettend druk in het bos, veel mensen, barbecues, maar ook veel collega ruiters. Van galopperen kwam helaas niet veel.

Toch weer heel erg genoten van deze fijne rit.

Marieke Poel
BBB-lid

Ruiter	Paard
Miranda	Katy
Robin	Maserati
Astrid	Joey
Laura	Dancer
Nicole	Loeki
Ineke	Nimo
Hans	Zootje
Marieke	Tara
Ira	Nobel Lady
Dineke	Mitty
Evert	Omiro
Yvonne	Cannabis

De indeling bij manege de Jong

IJslanderit in het dorp 'Zeeland'

Eigenlijk had ik me samen met Tinie opgegeven voor deze rit, maar Tinie voelde zich te beroerd om een buitenrit te doen. Wel deed hij mee aan de theoretische introductie en vond dat ook best interessant.

Andere ruiters, waaronder ook ik, vroegen ons later wel af, of we hieraan nou wel iets hebben gehad tijdens het rijden. We kwamen tot de conclusie dat de theorie toch beter had kunnen samengaan met een stuk praktijk in de bak. Daar had Tinie dan wel aan kunnen meedoen en had hij misschien nog wel besloten om te blijven zitten.

De kennismaking met de IJslanders zelf was heel leuk. Zij stonden in hele grote loopboxen op ons te wachten. Normaal staan ze in het land, maar nu waren ze alvast naar de boerderij gehaald. Iedereen ging zijn paard poetsen en zadelen. Op de binnenplaats van de stallen stapten we op IJslandse manier (niet met de rug naar het paard, maar naar voren kijkend) op en als ik het me nog goed

herinner, ook zonder de stijgbeugels te gebruiken.

Ik dacht nog dat ik dat helemaal niet zou kunnen, maar dan is de grootte van het paard weer van voordeel en tot mijn eigen verbazing ging het redelijk, ha ha, ook zeg ik het zelf.

We vertrokken met drie, of waren het er zelfs vier? fietsende begeleiders. Ik dacht direct, de boswegen kunnen we wel vergeten. De begeleidsters deden hun best om ons ook over mooie zandwegen te laten lopen, maar ik kreeg de indruk dat dit wel heel zwaar werk voor ze was.

De draf ging uitstekend naar mijn gevoel en ja eindelijk gaf de eigenares het sein voor een tölt. Geen idee wat er nou ergs gebeurde, misschien dat Merels paard, of één van de

anderen overging naar galop, maar we moesten gauw terug naar de stap.

Bij de tweede poging werd ik inderdaad met twee galopsprongen ingehaald, maar mijn paardje bleef keurig in de tölt en ook Merel zette haar paard netjes met de neus achter de voorganger, maar ook nu moesten we terug. Van galop was al gauw geen sprake meer. De eigenares was te bezorgd, dat er misschien eentje vandoor zou kunnen gaan. En omdat we veel in de berm reden, had zij natuurlijk wel een punt. Maar ja, wij zijn toch wel iets anders gewend en daarom zou ikzelf me niet nog een keer inschrijven, hoewel de mensen erg aardig waren en de paarden ook.

Gesine Alkema-Westphal
BBL-lid

Ruiterweekend in de Ardennen

JJ, Fred en ik zijn 6 jaar geleden naar België geweest om te kijken of deze locatie ook geschikt zou zijn voor een BBRR ruiterweekend en toen dat klikte zaten we een jaar later (maar wel in November en IN DE REGEN !!!!) een weekend bij Patrick en Joni. Geen millimeter kleding was nog droog maar.....het weekend was geslaagd.

Nu, 5 jaar later en een zonnig weekend begin juli, zijn we weer die kant op gegaan. De groep was iets kleiner maar dat kon de pret niet drukken. Natte kleding ??? Javanwege de temperatuur (HEERLIJK !)

Vrijdagmiddag daar aangekomen, samen met Gesine en Evert. Zaterdag, na het ontbijt, paarden indelen en wegwezen voor een dagtocht door de bossen (hoogte verschillen en mooie vergezichten) Het begon in stap tot dat we aan de rand van het bos kwamen. Het draf gedeelte stond niet in het woordenboek dus G A L O P !!!! in alle soorten en tempo's !!!!

Na de lunch in het bos (inclusief een HEERLIJK citroenlikeurdrankje) moesten we weer terug richting manege. We kregen tijdens deze middagrit ook een keer de gelegenheid om het tempoknopje op fullspeed te zettenGEWELDIG. Na verloop van tijd zei Patrick dat we een gecontroleerde galop (?) zouden doen. Dat is dus geen handgalop maar een uitgestrekte galop.....

Die avond heeft Evert zijn kunsten kunnen botvieren op het grote kampvuur met als gevolg dat ik de auto bij terugkomst op maandag nog even door de wasstraat mocht doen (grijs geworden van de roet van het kampvuur).

Op zondag zijn we na het ontbijt op weggegaan voor een dagrit, meer door dorpen, langs weilanden en door kleine stroompjes Bij terugkomst was het, jammer genoeg weer tijd voor afscheid nemen en zijn we met een groepje nog ergens wezen eten voordat we via de E42 richting Luik en Maastricht weer naar het noorden konden gaan.

Het was een lekker, OKE, zonnig en gezellig BBRR ruiterweekend. Bedankt, ook voor "mijn" paard Tiffany

Ik gooi het maar alvast in de groep..... Volgend jaar een langweekend naar midden Frankrijk voor de FRIEZEN (?????) of richting SOMME

Hahahahahahahahaha

Ik ga mijn BBL inruilen voor BBB en wens alle achterblijvers ALL THE BEST en be-

dankt voor de afgelopen 38 jaar Legmeer.
Had graag geprobeerd de 40 vol te maken.....helaas.
Bert ook jij BEDANKT

*Hans Jagtenberg
BBL-lid*

Eindelijk was het zo ver: het Ardennen weekend kwam eraan.

Prinses Gesine (zo genoemd door Hans) werd opgehaald door haar jonkers Hans en Evert. Als ik maar niet eerst naar Uithoorn moest, om mee te kunnen rijden, mocht Hans me best 'prinses' schelden.

Het was een heel comfortabele reis richting het zuiden, waarbij Evert voor de navigatie zorgde en ik de controle hield met de kaart, hi hi. Alles ging toch gesmeerd, hé Hans?! Bij het huis zelfs raakten we even in de war, omdat we aan de achterkant aankwamen en ook moesten zijn, maar Hans herkende direct het afdakje van de foto dat we van Dineke hadden toegestuurd gekregen.

We verbleven deze keer in een ander gebouw van de boerderij, weer helemaal op ons zelf, met een groot grasveld achter het huis en parkeermogelijkheid.

Met het verdelen van de kamers wachtten we wel tot iedereen er was, maar ook dat verliep soepeltjes. Ik kreeg met Ilona een heel aangename kamergenote. Ben me niet zeker of Ilona dat ook van mij vond, want ik ben een nachtuil en ben altijd bij de laatsten die naar bed gaan. Hoop dat het zachtjes genoeg was.

Hans, Evert en ik waren de eersten en gingen meteen koffie zetten, want die was er wel. De andere boodschappen kwamen met Marije, Miranda en Dineke. Er werd niet zelf gekookt. De maaltijden werden bij Jonie en Patrick in huis geserveerd, allemaal erg lekker.

Na de eerste gezamenlijke maaltijd ging iedereen vertellen hoeveel rijervaring hij of zij had en wat voor soort paard het droompaard was. De volgende ochtend hoorde je dan welk paard voor jou uit de hoge hoed kwam. Als het klikte bleef je op hetzelfde paard zitten.

In mijn geval was dat Cappucino, waar ik heerlijk op zat, meer een diesel dan een turbo, maar het paard ging gestaag door. Ik had dus niets te klagen.

Deze keer hadden we super weer en konden volop van het mooie landschap genieten tijdens de dagritten. Op de eerste ochtend dachten we te kunnen helpen de paarden uit de wei te halen, maar de aanwezigen stagiaires of vrijwilligers waren veel te gretig. We waren dus overbodig, maar dat gaf niets, zo konden we mooie foto's nemen van paarden in de mist die wakker werden.

Onderweg was het tussen 12 en 13 uur echt heet. We namen regelmatig, zodra we onder bomen kwamen pauzes in de schaduw, zodat de paarden ook de gelegenheid tot plassen hadden. Bij beekjes, die we doorgingen, konden de paarden drinken. En er werd een lange lunchpauze genomen. Het ging behoorlijk bergop en soms stijl naar beneden, maar meestal heuveltje op, heuveltje af. Heel af en toe kruisten we een straat, of passeerden een dorp. **HEERLIJKE RITTEN!!!**

Op de laatste dag, bijna terug bij de manege, kwam ons een auto tegemoet, die erg hoffelijk ging stilstaan en zelfs de motor uitzette. Toen ik op dezelfde hoogte was als die auto (ik was de laatste), startte de bestuurder (wist die veel) zijn auto weer. Ja, hoor – mijn paard dacht, wat krijgen we nou: sein tot vlucht? Niks gebeurd verder, maar zo zie je maar weer.

Natuurlijk mocht het kampvuur niet ontbreken en werd vakkundig door Evert voorbereid, inclusief hout sprokkelen met de auto van Marije.

Vanuit de manege werd de voorraad nog aangevuld en Evert kon zijn geluk niet op. Hij bleef het vuur maar voeren, hoewel de rest van ons al inschatte dat het vuur tot het wakker worden zou doorbranden. Nog één mooi stammetje, ja?

En daarna plofte Evert in en zocht zijn bed op. Hans en ik keken elkaar met grote vraagtekens in de ogen aan. Maar Hans wist de oplossing: water, ha ha. Goed dat Evert het niet wist.

Met z'n zessen (Dineke, Charlotte, JJ, Hans, Evert en ik) gingen we in Vielzalm nog gezellig eten, voordat we aan de echte terugreis begonnen. Ik werd weer netjes in Linschoten afgezet, maar het was toch zo laat geworden dat Hans maar besloot in Uithoorn te gaan slapen en niet meer door te rijden naar Egmond.

Al met al, wat mij betreft voor herhaling vatbaar! Het was weer leuk.

*Gesine Alkema-Westphal
BBL-lid*

Aaaah het weekend in de Belgische Ardennen:... ontspannend en gezellig, leuk gezelschap, prachtige paarden, adembenemende natuur, charmante en sympathieke gastvrouw en gastheer Joni en Patrick, het kampvuur van Evert, lange en steile galoppen, briesende paarden in de ochtendmist, lange warme onvergetelijke pauzes ook met een goed gedoseerde zachte frisse citroen aperitiefje.

De mooiheid en grandeur van Domaine du Menil.... Zoveel meer en ja ...Een onbeschrijvend gevoel dat alleen om herhaling vraagt...

Met dank aan de organisatie en aan Miranda in het bijzonder die me heeft laten zien wat een 'vriendschap galop' is ☺

*Jean-Jacques Georges
BBL-lid*

	Zaterdag	Zondag
Charlotte	Cisko	Cisko (middag)
Dineke	Chanel (ochtend)	Chanel (middag)
Evert	Fleur de Lys	Fleur de Lys
Gesine	Cappucino	Cappucino
Hans	Tiffany	Tiffany
Iona	Chanel (middag)	Chanel (ochtend)
Jean Jacques	Melody	Melody
Marije	Swing	Cisko (ochtend)
Merel	Arkantia	Looza
Miranda	Gipsy	Gipsy
Niek	Poker	Stella

De indeling tijdens het ruiterweekend

Legmeer 2013

Na een lang en koud voorjaar kwam de buitenbak weer in zicht. Dat was dacht ik in mei, één of twee keer vóóordat Bert vanaf 7 juni met vakantie was. De eerste keer moesten de paarden natuurlijk weer wennen, vooral ook aan de voetballende burens. Maar eigenlijk ging het soepel, vergeleken met andere jaren.

We hadden toen vier keer les van Doortje, waarvan iedereen die mee reed vond dat we weer hele andere dingen hadden geleerd. Vooral lette Doortje meer op een zit die je voor de dressuur nodig hebt. We voelden dat behoorlijk in onze ledenmaten, omdat je de benen dan voor je gevoel overdreven moet strekken, een beetje meer naar achter moet leggen en gelijktijdig naar binnen moet draaien. Nou, ik heb het zeker gevoeld en ik hoop dat dit betekent dat ik de goede beweging probeerde. Maar ook dingen die Bert ons probeert bij te brengen leken weer anders, door andere benoeming en net andere uitleg. Volgens mij konden alle lessen van Doortje in de buitenbak plaats hebben.

Eén keer nog les in de buitenbak van Bert en toen was het op 19 juli eindelijk zo ver dat we een keertje naar het bos konden. Het viel me voor de zoveelste keer op dat de paarden van de Legmeermanege super zijn in het verkeer. Deze keer was het extra spannend, omdat we niet wisten hoe Jupiter en Maaïke zich zouden gedragen. De twee nieuwelingen zetten echt geen stap verkeerd. De enige was eigenlijk Ginger die zich wat opgewonden en draaierig gedroeg, maar de ruiters konden het goed aan. Araby, die in de bak elke gelegenheid tot schrikken graag gebruikt, lijkt zich helemaal te hebben afgeschermd voor eventuele angstaanjagende objecten, hoewel ze best om zich heen kijkt – lekker relaxed.

Hierna hadden we twee keer manege en drie keer bos. Één keer moest de les vanwege de hitte worden afgelast. Bij elkaar dus een maand bosritten, waarvan iedereen heeft genoten, inclusief de paarden. Het was wel even afwachten of ook Bert van de ritten zou genieten, want hij had helemaal geen

rijtraining meer. Maar het viel hem alles mee, geen pijntje aan over gehouden dank Sara. Arme Sara had in de zomer nog een bacteriële ontsteking opgelopen door een insectenbeet met hoge koorts. Dankzij de goede zorg van Hans Z. is zij nu weer inzetbaar.

En dan nog Levi en Doortje: met de dressuurwedstrijden is Doortje op het moment helemaal gestopt, omdat de gezondheid van Levi het helaas niet meer toelaat. Blijkbaar heeft zij toch artrose en dan is dressuur op dat hoge niveau een te zware belasting.

Doortje zou graag een veulen van Levi willen en daarom is Levi ook bij een hengst geweest. Of het nou echt succes heeft gehad, is nog even afwachten. De scan zegt nee, maar Hanswe zien wel.

Als afsluiting van de zomer en ook een beetje van de vrijdag avond hadden we een gezellige BBQ op de Legmeer. 4 oktober is de laatste les op vrijdag.

Vanaf 10 oktober gaan we door op DONDERDAGavond, zelfde tijd.

Dus wie weet zeggen nu sommige oudleden: hé, bij mij was de vrijdag het struikelblok. Laat het me weer proberen bij de BBRR op de Legmeer.

Wij zouden er heel blij mee zijn, want door het wisselen naar een andere dag, hebben toch wat leden moeten opzeggen. Er is dus voldoende plek!!

*Gesine Alkema-Westphal
Legmeer-coördinatrice*

Stalpraet

In dit nummer:

- Springen en voltige in Egmond
- Strandrit Noordwijkerhout
- Picknickrit Ede
- Ringsteken
- De Fries
- Een TREC wedstrijd
- Naar Een
- Notulen ALV

Inhoudsopgave

Wist u dat?	3
Evenementenkalender	4
BBRR Ruiterweekend 2013	5
Oefenen voor Prinsjesdag op het strand van Scheveningen	5
Voltigeles	6
Springles	6
Naar Een	8
Veiligheidsregels	10
T.R.E.C. wedstrijd	10
Ringsteken	12
Het Friese paard	14
Noordwijkerhout	15
Picknick rit	16
Notulen ALV dd 25 januari 2013	18

Van de Redactie

De Stalpraet is weer goed gevuld met vele relazen van de activiteiten georganiseerd door de Evenementen commissie. Deze commissie is overigens nog op zoek naar enthousiaste mensen die mee willen helpen. Je kan contact opnemen via bbrr.evenementen@yahoo.com.

De spring- en voltigeles in Egmond was een groot succes en zal hopelijk nog herhaald worden.

Dat de lente nu eindelijk is begonnen konden de ruiters al merken tijdens de Picknick rit in Ede. En 5 mei tijdens de rit door het Amsterdamse bos zal het ook vast lekker zijn. We kijken nu al uit naar het Ruiterweekend in de Ardennen, waar je prachtig lange ritten kan maken door de bossen.

Ron Groot verteld ons wat er allemaal van jezelf en je paard gevraagd wordt tijdens een TREC wedstrijd. Ron en Dineke hebben ook nog meegedaan met het ringsteken in Ouderkerk a/d Amstel. En ook het verslag van de rit in Een in Drente is in dit nummer te vinden.

We wensen iedereen veel rijplezier de komende maanden.

Colofon

De Stalpraet is een periodieke uitgave van de BBR Ruitersportvereniging

Opgericht:

9 april 2006

Email: bigblueruitersport@yahoo.com

Email evenementen:

bbrr.evenementen@yahoo.com

Website:

www.bigblueruitersport.nl

Redactie:

Ron Groot

Dineke Hoekstra

Marije Verduijn

Bankrekening:

ING 2569920

ABN AMRO 54.59.29.040

KvK handelsregister:

Nr: 34249074

Manege:

Elke vrijdagavond rijden we in de

Legmeermanege in Amstelveen

Tel. 020 – 645 3922

Foto voorpagina:

De fotocollage op de voorpagina is van Dineke Hoekstra.

Op de achtergrond Ron tijdens het ringsteken. Op de voorgrond:

- Janneke tijdens de voltige
- Miranda in Een
- depaarden van de familie Georges
- Jean Jacques met zijn hand in het gips

Wist u dat?

- Jean Jacques een trap van Georgina kreeg en daarbij zijn vinger brak?

- En dit alles in het Amsterdamse bos. Toen moest hij nog teruglopen naar de manege.
- En dit helaas nog een vervelend vervolg had: zijn vinger is ontstoken en op woensdag 24 april is hij het ziekenhuis ingegaan hiervoor. Nu krijgt hij gedurende twee weken een infuus met antibiotica.
- Maneges ruiters niet mogen laten rijden die niet voldoen aan de veiligheidsregels. (zie verderop in deze Stalpraet)

Dinda

- Céline Georges een paard heeft gekocht? Dinda geheten.

- De evenementen commissie nog leden zoekt.
- We in september graag de training van de paarden voor Prinsjesdag willen bijwonen? Zie de evenementen kalender verderop in deze Stalpraet.
- Bart Versteeg en Dineke Hoekstra wederom een prijs hebben gewonnen met ringsteken in Ouderkerk a/d Amstel? De 2^e prijs, een geldbedrag dat ze meteen besteed hebben aan een lekker etentje.
- Het paard van Ron Groot het ringsteken wel heel spannend vond en er in volle galop telkens vandoor ging?
- Dat ondanks dit hoge tempo Ron toch nog 4 ringen heeft kunnen steken?
- Ron zijn bijrijdpaard nu gekocht heeft? En hij dus de trotse eigenaar is van Dolsie.
- Hij meteen mee is gaan doen met allerlei activiteiten, zoals een TREC wedstrijd en natuurlijk het ringsteken op 27 april?
- Hij ook een heel stuk geschreven heeft over de TREC wedstrijd? Zie verderop in deze Stalpraet.
- We ook weer twee aspirantleden hebben op de Legmeermanege: Martijn en Ewelina?

Evenementenkalender

Hier een overzicht van onze evenementen voor de komende tijd. Voor tijden en kosten verwijzen we naar onze website.

Inschrijven voor evenementen kan door het sturen van een email naar

bbrr.evenementen@yahoo.com

Zondag 5 mei, Amsterdamse bos-rit

Vanuit manege de Jong gaan we het Amsterdamse bos in. Deze rit is helemaal vol, met nog wachtlijst.

Zondag 6 juni, IJslanderrit in Brabant

Een nieuwe manege voor ons: stal Stonas in het plaatsje Zeeland, dat gelegen is in Brabant:

De rit is al vol en er staan 3 personen op de wachtlijst. Echter wil je graag een IJslanderrit meemaken geef je dan toch op. Bij voldoende belangstelling kunnen we kijken of we een tweede rit kunnen regelen.

Weekend van 5 t/m 7 juli: het ruiter-weekend

Deze keer in België in de Ardennen. Een paar jaar geleden zijn we er ook geweest, maar toen in november. Nu in juli hopen we op warmer weer dan toen we in november hadden. Zie de volgende pagina voor meer info over dit weekend.

Er zijn nog plekken beschikbaar.

Zondag 23 juni: de paarden van de koning

Op 22 en 23 juni verzorgt het Koninklijk Staldepartement uit Den Haag een presentatie met paarden en ruiters op Paleis het Loo. Je ziet dan de aanspanningen, de tui-gage en kleding, zoals deze op Prinsjesdag gebruikt worden. We willen hier graag op zondag 23 juni met een hele groep naar toe gaan. De entree is € 14,50 voor volwassenen, maar als we met meer dan 20 personen gaan dan is het € 12,00.

Tijd: 10:30 – 12:30 voor de presentatie. En daarna kan je het paleis zelf bezoeken. Kijk ook eens op www.paleishetloo.nl

Maandag 16 september: oefenen voor Prinsjesdag

Dit willen we toch een keer meemaken: het oefenen van de paarden voor het begeleiden van de Koninklijke koetsen. Zie voor meer info verderop in de Stalpraet.

BRR Ruiterweekend 2013

Dit jaar gaan we met het ruiterweekend naar een oude bekende plek, landgoed Domaine du Menil! Dit rustgevende landgoed ligt aan de noord kant van de Ardennen aan de rand van het dorpje Menil in een prachtige bosrijke omgeving.

Domaine
du Menil

Op het landgoed bevinden zich buiten de paarden ook nog een kleine kudde koeien, geiten, kippen, eenden en ganzen. De eigenaars

naren Patrick Hauglustaine en Joni Hermans vinden het leuk dat wij er weer terugkomen voor een paardrijdweekend en de voorbereidingen zijn dan ook al in volle gang.

We zullen twee dagtochten door de omgeving gaan maken en halverwege in het bos picknicken. Tijdens de ritten zullen we door veel mooie natuur rijden en de paarden langs kabbelende beekjes sturen. De niet-ruiters of de ruiters die niet beide dagritten meerijden kunnen tijdens een wandeling van de natuur genieten of heerlijk tot rust komen op het landgoed. Ze hebben ook een eigen website: www.domainedumenil.be

Mocht je graag mee willen en je nog niet hebben opgegeven dan kan dit als nog. Stuur om je in te schrijven een e-mail naar bbrr.evenementen@yahoo.com. Er is nog plek voor ongeveer zeven ruiters.

Evenementen commissie

Oefenen voor Prinsjesdag op het strand van Scheveningen

De derde dinsdag in september, Prinsjesdag, dit jaar zal Koning Willem-Alexander voor het eerst de troonrede voorlezen. Aangezien dit allemaal vlekkeloos moet verlopen wordt alles weken van tevoren tot in de puntjes voorbereid. De route wordt uitgestippeld en meerdere malen doorlopen. De koetsen gepoetst en de paarden getraind. De laatste oefening voor de paarden vindt plaats op het Prins van Oranjestrand te Scheveningen.

Elk jaar wordt er de maandag voor Prinsjesdag op het Prins van Oranjestrand te Scheveningen de militaire oefening gehouden voor Prinsjesdag. De paarden worden op het strand getest op hun stressbestendigheid. Ze galopperen in cirkels om een muziekkorps en om de zoveel meter staat er aan de buitenkant een tank die de motoren net laat grommen. Schoolkinderen worden uitgenodigd met spandoeken langs de kant te staan en zo hard mogelijk te schreeuwen. Ook

wordt er geoefend met oefenmunitie, rookbommen en muziek. De paarden moeten tijdens deze oefening namelijk wennen aan rook, knallen en andere ongeregelde heden. Het Trompetterkorps der bereden wapenen begeleidt de gewinningsoefening en ook tanks maken een proefronde. Alles bij elkaar is het een prachtig gezicht en worden de paarden op deze manier goed voorbereid op Prinsjesdag.

Dit jaar gaat dit evenement plaats vinden op maandag 16 september en willen wij als vereniging hierbij aanwezig zijn. De oefeningen op het strand duren van 9.45 – 13.00uur. De precieze plannen voor die dag zijn nog in ontwikkeling, maar wij denken dat het zeker de moeite waard is deze dag alvast vrij te houden in je agenda. Meer informatie volgt nog.

Evenementen commissie

Voltigeles

We gingen bij manege De Groot voltigeren.
Dit deden we met z'n 4/5en.

Als eerste gingen we warm lopen (en het paard ook), we gingen 2 rondjes rennen en dan stretchen. Daarna gingen we trucjes oefenen zoals de vlag en staan (ook in ga-

lop). Oké dit was hetgene wat ik kon verzinnen. Veel hoefjes,

Merel Heering
BBB-lid

Leuk, maar ook wel eng.

Juliette Georges
BBL-lid

Vooraf het staan was spannend.

Celine Georges
BBB-lid

Springles

Ruiter	Paard	Ruiter	Paard
Lianne	Amigo	Janneke	Pipo
Celine	Esprit	Juliette	Sammie
Miranda	Kiara	Margie	Belissiom
Jean Jacques	Jolly	Sanne	Nanda
Vera	Teczla	René	??

Op zondag 24 februari gingen we springen bij manege Groot. Ik mocht op een hele leuke shetlander, Sammie. Ik was de jongste van de hele groep, met de kleinste pony ☺.

Sammie was heel lief, ik heb ook heel lekker op hem gesprongen! Ik hoop maar dat we snel weer gaan springen, en dan ook weer les krijgen van Maaïke, dat vond ik ook heel leuk. Ik hoop maar dat de volgende keer dat we gaan springen ik nog op Sammie pas, ik vond het echt heel leuk!

Juliette Georges
BBB-lid

Vanaf het moment dat de springles bekend was wilde ik héél graag mee. Ik wist niet helemaal of dit financieel ging lukken en blijkbaar heb ik er zoveel over gepraat dat ik uiteindelijk de les van mijn schoonzusje heb gekregen. Toen begon bij mij het aftellen.

De ochtend zelf begon ik toch ook wel zenuwachtig te worden.. Eenmaal aangekomen in Egmond, kreeg ik Kiara, een gigantisch

paard, toegewezen. Normaal maakt het formaat mij niet zo veel uit, maar deze was wel erg groot. Op stal moesten we een beetje aan elkaar wennen, en het aansingelen vond ze niet zo leuk, hopelijk was ze in de les rustiger.

In de bak aangekomen en opgestapt, zat ze heerlijk, zowel in stap, draf als in galop. Je moest haar een beetje wakker houden, maar ze was heel lief en goed wendbaar. Toen begon het springen, eerst over wat losse balken in stap, wat ik op de legmeer al regelmatig gedaan had. Het paard had er zin in en ik ook. Toen in draf over de eerste hindernis, voor ik het door had, waren we er overheen. Dat was geweldig, ik landde niet heel soepel en moest even mijn zit terug vinden, maar de eerste hindernis was genomen. Hierna hebben we over verschillende hindernissen gesprongen van verschillende hoogten en een keertje twee hindernissen achter elkaar. Zolang ik overtuigd was dat ik over de hindernis kon springen, sprong Kyara er met gemak over heen. Na wat oefenen

gingen we omstebeurt een parcours rijden met zeven hindernissen. Dat was toch wel wat anders, na je eerste hindernis, moest je direct weer goed je zit terug vinden en alweer klaar zitten voor de volgende en onder-tussen ook nog in de gaten houden waar je heen moest. Verschillende paarden weigerden af en toe bij een hindernis en ook ik reed het parcours niet in één keer, maar uiteindelijk toch alle zeven hindernissen overgekomen en die laatste hindernis voelde heerlijk. Toch mooi het hele parcours doorgekomen!

Als mooie afsluiter werden twee hindernissen nog iets hoger gelegd, naar 60 cm. Dat zag er direct een stuk hoger uit, maar na een goede aanloop sprong Kyara er zo overheen. Heerlijk dat gevoel, dat je achterom kijkt en denkt, wauw daar hebben wij toch mooi overheen gesprongen. Helaas was de les toen alweer afgelopen. Ik vond het geweldig en ondanks dat ik Kyara in het begin toch wel wat groot vond, vind ik haar achteraf echt een leuk en lief paard. Ik kijk nu alweer uit naar de volgende springles!

*Miranda Bik
BBL- lid*

We zijn regelmatig op zoek naar andere maneges. Zo kregen we de naam van een manege in Een, een plaatsje in Drenthe. De website van deze manege is www.fjordenpaard.com. Toen ik de website ging bekijken viel me twee zaken op: ten eerste ze hebben niet alleen fjorden en ten tweede als je daar buiten wilt rijden dan kan dat, maar je krijgt geen begeleiding mee. Ilona kwam later ook op deze manege terecht bij het zoeken naar paarden die te koop zijn. Daarvoor hebben ze de website paarden.aangeboden.nu.

Miranda wilde graag daar een keer gaan rijden om te zien of het iets is voor onze vereniging. Anderen bleken ook belangstelling te hebben en zo zijn we met 5 dames op zaterdag 13 april naar Drenthe gegaan. Jean Jacques had ook mee willen gaan, maar helaas, dat kon niet met die gebroken vinger. We hadden afgesproken om 11:00 uur te gaan rijden. We waren in Een om 10:30 bij de manege. We zagen eerst niemand, het hek was dicht. Snel kwam er een andere auto aanrijden met daarin nog vier dames. Het bleek dat een paar van de tieners daar al aan ruiterkampen hadden meegedaan.

Ondertussen zagen we een man met wat paarden wegllopen, en een vrouw kwam er aan. Dat bleken dus de eigenaren te zijn Henk en José van Zomeren. Henk doet de paarden en José heeft het contact met de ruiters. José vertelde dat ze 195 paarden hebben en dat ze in 2012 maar een paar paarden meer verkocht hadden dan dat er

aan veulens waren geboren. Ze fokken dus veel zelf. Tijdens ruiterkampen zijn er wel tot 55 deelnemers. En dan hebben ze dus al 55 paarden/pony's nodig. Dus alles op grote schaal. Tijdens de ruiterkampen hebben ze hulp en in het weekend. Maar verder doen ze alles met zijn tweeën.

Er kwamen nog twee dames bij die er ook voor het eerst waren. Henk ging met een aantal ruiters de paarden ophalen uit de wei. Daarna was het poetsen en opzadelen. En natuurlijk aan José vragen hoe we moesten rijden. We dachten dat we een kaart mee zouden krijgen, maar nee, we kregen een mondelinge routebeschrijving: ga rechtsaf de manege af, dan weer rechts en nog een keer rechts een zandpad op. Doorrijden tot de camping en daar kan je links of rechtsaf gaan. Ga je linksaf dan aldoor rechts aanhouden tot je weer terug bent bij de camping. Ga je rechtsaf dan telkens links aanhouden om het rondje te maken.

Wij op stap. De opdracht was dat we de eerste en laatste 10 minuten moesten stappen. We hebben wat langer gestapt en daarna gedraafd. Bij de camping aangekomen gingen we linksaf. We zagen de andere groep al in de verte galopperen, die waren rechtsaf gegaan. Wij ook voorzichtig een galopje wagen. Mijn paard was niet lekker in de galop en Ilona had moeite haar paard in de galop te houden.

We kwamen onderweg nog een hunebed tegen en natuurlijk ook de andere groep. Die galoppeerden veel. Snel waren we weer terug bij de camping. We hadden nog maar een uur gereden. Dan nog maar een keer het rondje. Weer snel terug, echt maar een klein rondje. We hadden nog een half uur. We hadden al gezien dat er een andere weg terug naar de manege was. Die zijn we dan maar ingegaan. Uiteindelijk waren we na 2 uur rijden terug bij de manege. Het was op zich leuk, maar je merkt wel dat als je voor de eerste keer ergens rijdt en de route niet goed kent dat je voorzichtig bent. Na de rit heeft Ilona nog uitgebreid gesproken met José over wat voor soort paard bij haar zou pas-

sen als ze een eigen paard zou kopen. José en Henk hadden diverse IJslanders gefokt met andere rassen. Daar zaten wel leuke paarden bij. Verder hebben ze ook mogelijkheden voor een ruiterweekend voor een groep. En dan gaat er wel begeleiding mee. Er zijn nog wel wat meer routes in de omgeving dan het kleine rondje dat we gereden hebben. Wat ze vaak doen is een dagtocht naar Norg. Dus misschien iets voor volgend jaar?

*Dineke Hoekstra
BBL-lid*

Het rondje dat we 2x gereden hebben

Veiligheidsregels

- Bij het rijden dienen alle ruiters een goed passende veiligheidshelm met CE-markering en EN-1384 teken te dragen.
- Bij het rijden dienen de schoenen ruim in de stijgbeugel te zitten.

- Bij het rijden dienen alle ruiters rijlaarzen te dragen of stevige schoenen met een gladde doorlopende zool en een hak, gecombineerd met chaps.
- Bij het rijden dienen grote, uitstekende sieraden en te losse kleding te zijn af- c.q. uitgedaan.

TREC wedstrijd

Het is 2^e Paasdag kwart voor zeven in de morgen als ik op stal aan kom.

Ik koppel de trailer aan de auto en laad alle benodigde spullen in, terwijl de paarden rustig staan te ontbijten. Tegen half acht laad ik Dolsie zonder enige moeite in de trailer en gaan we op naar Heiloo voor onze eerste officiële TREC wedstrijd.

TREC is een afgeleide van het franse ruiterbewijs, vandaar ook de franse afkorting Techniques Randonnée Equestre de Compétition.

Doordat veel ruitertoeristen een trektocht wilden maken in Frankrijk was men opzoek naar een meetbare test. Later is men deze test in competitieverband gaan rijden en TREC was geboren. Een TREC wedstrijd bestaat altijd uit 3 onderdelen:

- De POR, een oriëntatierit die je met kaart moet rijden.
- De MA, een gangenproef waarbij je over 150 meter zo langzaam mogelijk moet

galopperen (heen) en zo snel mogelijk terug moet stappen.

- En als laatste de PTV, dit zijn 16 hindernissen.

Voor alle onderdelen krijg je punten maar ook strafpunten, degene met de meeste punten is de uiteindelijke winnaar.

Na een uurtje rijden komen we op het wedstrijdterrein aan, het is al aardig druk op het terrein. Eerst melden bij het secretariaat. Daar wordt alles gecontroleerd en krijgen we de laatste instructies en de hesjes met startnummers. Inmiddels zijn m'n POR Equipe maatjes Sonja en Sandra ook aangekomen met hun paarden.

We worden om 9.40 uur verwacht bij de maproom voor de GSM check. Hier worden telefoons verpakt in een enveloppe en verzegeld, het gebruik is alleen toegestaan in noodsituaties, GPS gebruik is ook niet toegestaan bij TREC.

9.45 uur worden we verwacht in de ma-proom, hier krijgen we een ingetekende kaart met de route die we nauwkeurig na moeten tekenen op een blanco kaart terwijl de paarden rustig aangebonden moeten wachten. We hebben hier exact een kwartier voor. Om 10 uur gaat de wedstrijd echt van start als we op het paard springen.

Doordat er ook op tijd gereden wordt draven we een stuk aan om tijd te sparen voor lastige stukjes, die later komen in de smalle straatjes van Egmond Binnen. Daar komt het echt aan op nauwkeurig kaartlezen. Onderweg komen we ook knipposten tegen die we moeten knippen in onze stafkaart en bemande controleposten die de tijden noteren. Al snel gaan we via de duinen het strand op naar Egmond aan Zee.

Nu kunnen we even voluit zonder op de kaart te hoeven kijken, net voor de vuurtoren moeten we het strand weer af, hebben we al gezien.

Het stukje door Egmond aan Zee valt mee al is er enige twijfel over een steegje, staat die nu wel of niet op de kaart? We eindigen de POR weer op het wedstrijd terrein in Heiloo. Bij aankomst wordt de telefoonenveloppe en de verplichte bekleding gecontroleerd. Alles is in orde. We hebben nu even pauze voordat de MA begint.

De MA is een onderdeel van slechts een paar minuten, maar er zijn 60 punten op te verdienen. Het is dus zeker de moeite waard om hier ons best op te doen.

Als we door het infrarood oogje galopperen start de tijd vanzelf, dat valt nog niet mee om het oog voorbij te gaan. Dolsie vertrouwt het apparaatje niet. Na een beetje aandringen sprint ze erlangs. Helaas springt

ze al snel buiten de baan: 0 punten voor de galop! Terug stappen gaat beter, daar krijgen we 10 punten voor.

Na de MA gaan we gelijk door naar de PTV. Dit is het meest spectaculaire onderdeel en tegelijk voor ons het moeilijkste onderdeel. We hebben veel geoefend en zelfs een TREC cursus gevolgd om zoveel mogelijk punten te verzamelen.

De eerste lukt prima: zo snel mogelijk onder de laag hangende "takken" door.

De poort lukt ook aardig:

Tussen de hindernissen door moet je zo snel mogelijk het parcours rijden, langs heggen en plantenbakken, Dolsie vindt het maar eng en vertrouwt het niets, de boomstam springen, wat met oefenen zo goed ging lukte nu niet. Het los stilstaan en rechts opstappen ging prima, 2 keer de volle 10 punten!

Helaas hadden we veel tijdfouten wat weer in mindering werd gebracht op het totaal. Uiteindelijk hadden we slechts 7 punten voor de PTV. 160 is het maximale. (16 hindernissen X 10 punten). Maar ik ben uiterst tevreden, we hebben namelijk alle hindernissen geprobeerd, ik ben niet gevallen en we hebben de PTV uitgereden. Dat kon ook niet iedereen zeggen! !

Doordat we een goede POR hebben gereden zijn we uiteindelijk op de 31^e plaats geëindigd (er waren 42 deelnemers). Er was zelfs nog een prijs voor ons, een obstakel-training cursus.

Moe maar zeer voldaan komen we rond 18.30 uur weer terug op stal. Alles nog even opruimen en nog even na zitten met wat stalgenoten, terwijl Dolsie haar eten smakelijk weg smakt.

Inmiddels zijn we weer aan het oefenen voor 2014, dan zijn we vast besloten hoger te eindigen!

www.trec-club.nl

*Ron Groot
BBB- lid*

Ringsteken

Zaterdag 27 April was het jaarlijkse ringsteken in Ouderkerk aan de Amstel. Van de BBRR waren er 2 deelnemers:

- Dineke en Bart met de aangespannen combinatie Jan en Jolly
- Ron met Dolsie onder het zadel

Nadat alle deelnemers op de juiste volgorde achter elkaar stonden was het tijd voor een oefen rondje. De snelheid zat er gelijk goed in. Goed geconcentreerd pakken we de eerste 2 ringen.

Nu gaan we echt beginnen, Dolsie is gemotiveerd en ik heb grote moeite haar in toom te houden. Als onze namen omgeroepen worden laat ik de teugels vieren en gaat ze als een raket op de ringen af.

Ron in galop op de ringen af

We missen een paar ringen door de hoge snelheid.

Dineke en Bart gaan ook heel goed. We zitten een heel stuk uit elkaar in het rond draaiende treintje en heb geen idee hoeveel ringen ze raak hebben. Uiteindelijk worden Bart en Dineke 2^e bij de aanspanningen en vallen wij buiten de prijzen.

Na de prijsuitreiking nog even een ere ronde. Nog even zwaaien naar de fans en daarna weer terug naar stal.

Ron Groot
BBB-lid

Zaterdagavond zijn Bart en ik naar Zandvoort gegaan om daar in een strandtent lekker te dineren van het gewonnen geld.

Dineke Hoekstra
BBL-lid

Een originele aanspanning

Bart en Dineke met hun prijs

Het Friese paard

Het Friese paard is het oudste inlandse raspaard van Nederland. Zijn wortels gaan ver terug in de tijd. Al in de 13e eeuw was de Fries bekend en tegenwoordig vertoont het nog steeds duidelijke overeenkomsten met zijn verre voorouders.

Friese paarden werden waarschijnlijk al meer dan drieduizend jaar geleden gebruikt. Uit oude bronnen blijkt dat het paard al gebruikt werd door de Romeinen, die het ras zeer waardeerden. Ze namen de Fries mee als oorlogspaard tijdens de veldtocht naar Engeland. Ook in de Middeleeuwen werd de Fries vooral als krijgspaard gebruikt. Gedurende de Tachtigjarige Oorlog leverden kruisingen met Spaanse paarden, voornamelijk Andalusiërs, een actief en veelzijdig type Fries op.

Bekend zijn de Friezen vooral van de shownummer rubrieken, waarin ze voor de Friese sjees lopen en gereden worden door boeren en boerinnen in Friese klederdracht. Het paard is namelijk oorspronkelijk gefokt als werkpaard dat doordeweeks gewoon moest ploegen en op zondag voor de koets gespannen werd als de familie naar de kerk ging. Maar ook onder het zadel presteert de Fries goed. De Fries heeft duidelijk aanleg voor dressuur en hij wordt ook veel gebruikt als hogeschoolpaard bijvoorbeeld in het circus. De Fries is echter niet geschikt voor de springsport. De galop van de Fries wordt hoog gesprongen en 'zit' zeer aangenaam, en de snelheid verschilt per paard. Om over wat hogere hindernissen te kunnen komen, moet een paard 'basculeren': de schoft wordt het hoogste punt van de bovenlijn, die min of meer vlak wordt. Dat is tegengesteld aan de

'opgerichte' houding waarvoor het dier gefokt is.

De Fries heeft een hoge knieactie in draf, de galop is hoog gesprongen en toont veel spektakel. De Fries beweegt zich statig en vloeiend. De Fries heeft mooie ruime passen in de draf en beweegt heel sierlijk in alle gangen. De Fries kan niet zo goed springen maar is wel heel geschikt voor dressuur.

De Fries is vriendelijk, levendig maar mak, intelligent, leergierig en trouw. Verder is hij een gewillige werker. Ook heeft het friespaard een koel hoofd en is daardoor zeer geschikt voor recreatief rijden en buitenritten en is ook zeer geschikt voor dressuur vanwege de hoge knieactie en zijn betrouwbare gedrag.

In de negentiende eeuw werd de draf sport populair en fokkers probeerden de al hoog grijpende draf te verbeteren door te kruisen met dravers. Daardoor werd de Fries nog lichter van bouw en minder geschikt voor het boerenwerk. In de jaren zestig werd het Friese paard met uitsterven bedreigd. Slechts duizend paarden stonden nog ingeschreven in de registers van het stamboek. Dankzij de inzet van een klein aantal fokkers die het Friese paard wilden behouden is er niet gekruist met andere paardenrassen en beschikken we nu nog over een Fries paard.

In 2003 waren er zelfs alweer veertigduizend Friese paarden. Het ras heeft wereldwijd bekendheid en populariteit verworven bij paardenliefhebbers.

Tegenwoordig is de Europese Arabo-Friezen Stamboek (EAFS) bezig een klein deel Arabische volbloed in het Friese paard terug te fokken, om ze meer geschikt te ma-

ken voor de sport. Arabo-Friese paarden worden niet opgenomen in het Friesch

Paarden Stamboek (FPS).

Noordwijkerhout

Bij manege Smit zorgen ze goed voor hun paarden: ze hebben een ruime box, eigen borstels en op de deur een verhaaltje met achtergrondinfo: naam, ras, leeftijd, karakter en gedrag binnen en tijdens een buitenrit. Voordat je op je paard zit wordt alles gecheckt en gedubbelcheckt. Kortom: ze zijn zuinig op hun paarden en dat is goed! De rit was prima en het weer zat ook mee. Enig minpunt vind ik altijd dat je op zo'n zondag heel veel andere groepen van andere maneges tegenkomt en dat we een paar keer heen en weer moesten op hetzelfde pad om te voorkomen dat we achter een andere groep moesten aansluiten. Het lijkt ook wel of het ruiterspaden-netwerk in Noordwijkerhout niet zo uitgebreid is zodat iedereen zo'n

beetje dezelfde route rijdt. Het duurde dus wel even voordat we op het strand waren. En daar gaat het niet op z'n Egmonds in rengalop, maar zeer gecontroleerd bij elkaar. Maar niettemin heerlijk gereden op een leuk paard. Een lange uitgestrekte draf op 't strand en een handgalopje vind ik ook prima. Op de terugweg hadden we de ruimte en hebben we ook nog lekker gedraafd en gegaloppeerd. Bij terugkomst nog getrakteerd op zelfgebakken muffins door de jarige (Miranda), dus dat was een prima afsluiting.

Groet,

*Yvonne Royers
BBB-lid*

Picknick rit

Zo, bij de Woelige Stal in Ede. De ochtendgroep 16.01 km afgelegd in 2.01.09 uur. Gemiddeld 7.93 km/u en snelste galop was 32,77 km/u. 1.468 calorieën verbruikt! Daar waren de meningen verdeeld over, of het wel zoveel kon zijn. In ieder geval hebben we ons de lunch heeeerlijk laten smaken! Niek reed op Shy (bruine Tinker), red.

*Appje van Niek Heering
BBB-lid*

Ochtendrit

Heerlijke rit !! Paard was ook super, Orzola genaamd. Prachtig bos en lekker weer.

*Yvonne Roijers
BBB-lid*

Het was super gezellig. Leuke pony (Luxor)! En heerlijk gegeten.

*Merel Heering
BBB-lid*

Heerlijk gereden op Noa, ze was heel braaf. Alle paarden waren trouwens heel braaf. Mooie rit, maar wel iets aan de tamme kant.

*Astrid Vleeshakker
BBB-lid*

Geweldig gereden in de mooie bosrijke omgeving op Kyara, een fjord met lekkere pit!

*Kim McArthur
BBB-lid*

Mijn 2^e rit bij de club. Heerlijk weer, fijn paard (Lester). Prachtige omgeving en een lekkere lunch.

*Ineke Dumas
BBB-lid*

Middagrit

We gingen eerst super lekker lunchen en daarna een heerlijke rit. Ik zat op Kyara, een hele leuke Fjord.

Lianne Locher
BBB-lid

Super lief paard (Lester), maar een beetje te hoog opgooien. Wat een prachtige omgeving, maakt veel goed.

Mariette Jansen
BBL-lid

We hebben eerst heel erg lekker geluncht en daarna een heerlijke buiten rit gemaakt. Ik zat op het super leuke paardje Luxor.

Janneke Duineveld
BBB-lid

Heerlijk gereden op Shy, een donkere Tinker. Het was mooi en rustig in het bos. De lente is eindelijk begonnen!
Groetjes,

Hanneke van Zadelhoff
BBB-lid

De eerste mooie dag in de lente. 's Ochtends op pad met Twinkel, de zon was nog verstopt. Na een heerlijke Lidl lunch weer op pad met Twinkel. Zon kwam tevoorschijn en nu op het terras. Twinkle was een leuke Tinker, heerlijk gereden.

Laura de Rochemont
BBL-lid

Een leuke bonte Tinker (Buffalo)! De ochtend was nog te nat en te koud om te picknicken in het bos helaas, maar de rit was heerlijk 's middags met een super zonnetje. Jassen uit!!!

Tineke Jonkman
BBL-lid

Niet te veel gegeten want nog 2 uur rijden op Noa. De stap wat stram, maar draf en galop heerlijk. Jas uit en om de middel en verder in m'n T-shirtje, kon niet beter.

Marije Verduijn
BBL-lid

Marieke Poel (BBB-lid) zat op Orzola

Aanwezig:

Jean-Jacques Georges (voorzitter)
Dineke Hoekstra (penningmeester)
Margie Cats (secretaris)
Gesine Alkema
Hans Jagtenberg
Tineke Jonkman
Evert Goede
Elisah Brautigam
Fred Janssen
Miranda Bik
Ron Groot
San van Beek
Henk van Dierendonck
Joke van der Steeg

Afwezig:*

Erica van Ockenburg
Tessa Markus
Danielle Koopmans
Monique van Gils
Robin van Tilburg
Yvonne Roijers
Bionda Schroten
Frans van Wittmarschen
Niek Heering
Merel Heering
Gerrit Goede
Fanny Markus
Richard Wolfs
Jeroen Bartels
Mariette Jansen

**personen die zich officieel hebben afgemeld*

Notulist: Margie Cats

1. Opening en mededelingen

De voorzitter opent de vergadering om 21.30 uur en heet alle aanwezigen van harte welkom.

Er zijn geen mededelingen.

2. Notulen 2012

Er zijn geen vragen of opmerkingen over de notulen van 2012 en deze worden goedgekeurd.

3. Evenementen 2012/2013

2012

De strand- en duinrit in Egmond is altijd populair, maar ook de Shire rit zat al heel snel vol.

In verband met ziekte onder de paarden was de bosrit in Loon op Zand verzet van februari naar juni, en dit was een verregende rit.

Ook de avondstrandrit in Callantsoog zat snel vol, en er reden leden mee die niet zo vaak mee gaan.

Voor het eerst weer een internationaal ruitersweekend (in Hongarije), het fotoboek gaat rond tijdens de vergadering.

Historie

In het overzicht is te zien dat 2009 een topjaar was wat betreft aanmeldingen voor evenementen. Helaas is het de jaren daarna stukken minder, waarbij in 2012 het minste aantal aanmeldingen waren. Het is niet duidelijk wat hier de oorzaak van is.

2013

Het allereerste evenement in januari werd helaas afgezegd door de manege. Hier is niet op tijd een passend alternatief voor gevonden.

Voor februari maart en april zijn de evenementen al geboekt, voor de andere maanden zijn er volop ideeën maar nog niets definitief.

Voor het ruitersweekend 2013 is er gekeken naar 2 opties: Ameland of Ardennen. De kosten zijn ongeveer gelijk, alleen het aangeboden pakket verschilt wel wat. Er zal een mail naar de leden gestuurd worden met de vraag waar de voorkeur naar uitgaat.

4. Legmeer 2012/2013

In verband met het teruglopende aantal lesende leden (en de toename van het aantal halve leden) zijn we na de zomer teruggegaan naar slechts 2 lessen. Er zijn nl. nog maar 18 rijdende leden. Uiteindelijk was dit

ook voor Bert prettiger omdat hij dan 2 uur een volle bak heeft.

Echter, hoewel we niet elke vrijdagavond 16 paarden gebruiken worden ze wel in rekening gebracht door Hans.

Daarnaast heeft Hans aangegeven graag de lessen te verplaatsen naar ofwel maandag- ofwel donderdagavond. Jean-Jacques heeft geïnventariseerd, en het lijkt erop dat de meeste mensen voorkeur hebben voor de donderdag (niet iedereen had nog gereageerd). 5 mensen hebben aangegeven geen van beide avonden te kunnen. Bert heeft net zijn nieuwe rooster, en zou pas kunnen (proberen te) wijzigen na de zomer. Kunnen we op vrijdag blijven rijden als we slechts 2 lesuren hebben en eerder afsluiten?

Er zal op korte termijn een gesprek met Hans Zweers gepland worden om bovenstaande onderwerpen te bespreken.

Er wordt in deze ledenvergadering nog gesproken over een andere instructeur, of uitwijken naar een andere manege. Het is even afwachten wat er uit het gesprek met Hans komt.

En dan is er nog gesproken over een Hongaars thema. Gesine gaat kijken naar de mogelijkheden om dit in het voorjaar te houden.

5.Financiën 2012

Er was voor 2012 een verlies begroot van € 950, het actuele verlies is € 945.

Hoewel we praktisch op het begrote verlies uitkomen is de verdeling van de diverse kostenposten anders. Het grootste verlies wordt geleden op Contributie/Manege.

De boekhouding is gecontroleerd en goedgekeurd door de kascontrolecommissie (Evert Goede en Thinka van der Heiden)

6.Begroting 2013

De begroting van 2013 is gebaseerd op 70 leden (50 BBB en 20 BBL)

Op welke manier zouden we de clubkas kunnen spekken? In de vorm van verhoging van de jaarcontributie (in 2014)? Of Grote

Clubactie loten verkopen? Dat laatste is wel eens eerder geopperd maar nooit ten uitvoer gebracht, maar misschien zullen we nu wel moeten vanwege het grote verlies.

Wél zal er in ieder geval een contributieverhoging naar €20 plaatsvinden. Deze zal ruim voor 1 november 2013 aangekondigd worden en per 1 januari 2014 ingaan.

Er is inmiddels wel gebleken dat we als vereniging wellicht iets te soepel met de (betalings)regeltjes zijn omgegaan.

Een ieder wordt daarom nadrukkelijk verzocht om de jaarcontributie zo spoedig mogelijk in januari over te maken, de lescontributie automatisch maandelijks te laten overmaken, en de kosten voor deelname aan evenementen ruim voor aanvang van het evenement te betalen.

Er zal meer gecontroleerd worden op de naleving hiervan.

HELE KORTE PAUZE

7. Bestuursverkiezing.

Zittende bestuursleden zijn voorzitter Jean-Jacques en secretaris Margie Cats.

Dineke Hoekstra heeft haar termijn van 2 jaar als penningmeester erop zitten, maar stelt zich voor nog een periode verkiesbaar. Zij wordt na stemming herkozen.

8. Kascontrole commissie

De kascontrole commissie voor 2012 bestond uit Evert Goede en Thinka van der Heiden.

Voor 2013 zijn dat Tineke Jonkman en Erica van Ockenburg.

9. Commissies

Stalpraet:

- Dineke Hoekstra
- Marije Verduijn
- Ron Groot

De Stalpraet is dit jaar 1x minder uitgekomen dan was gepland.

Evenementen

- Fanny Markus
- Miranda Bik

Het loopt nog niet helemaal lekker met de evenementen, en daarom ondersteunt Dineke waar nodig. Maneges zijn tegenwoordig minder makkelijk met boekingen (willen ver van te voren aantal deelnemers weten en willen dan ook een behoorlijke aanbeting) en dat maakt het plannen best lastig.

Legmeer

- Gesine Alkema
- Danielle Koopmans

10. Rondvraag

San vroeg zich af of er op een bepaalde plek wordt verzameld voor evenementen, of dat

iedereen op eigen gelegenheid gaat. Antwoord: in principe gaat iedereen op eigen gelegenheid maar er is altijd wel mogelijkheid tot carpoolen.

Margie stelt voor de Evenementenkalender in de Stalpraet te herintroduceren. Op deze manier word je als Evenementencommissie namelijk getriggerd om op tijd je evenementen te boeken. Miranda (als afgevaardigde van de Evenementencommissie) gaat hiermee akkoord.

11. Sluiting

De voorzitter dankt iedereen voor zijn/haar aanwezigheid, en bedankt tevens iedereen die zich keer op keer belangeloos inzet voor de BBRR, in het bijzonder Dineke, die vrijwillig meerdere taken binnen de vereniging op zich neemt.

De vergadering wordt om 22.45 uur gesloten.

Stalpraet

In dit nummer:

- Uitnodiging ALV
- Loon op Zand
- Callantsoog
- Riga Ranch
- Westernrit
- Oliebollenrit
- Robin's val
- Georgina op het strand

Inhoudsopgave

Wist u dat?	3
Algemene Ledenvergadering	4
Jaarcontributie	4
Nieuws van de Legmeer, december 2012	4
Loon op zand	6
Callantsoog – avond strandrit	7
Westernrit	7
Oliebollenrit - ochtend	8
Oliebollenrit - middag	10
Riga Ranch	11
De Haflinger	12
De val die niet beviel	13
Georgina maakt kennis met Egmond	16
Sint gedichten	16
Rijbaan regels	17

Van de Redactie

Na de speciale ruitersweken Stalpraet van november, hebben we nu weer een gewone Stalpraet met verslagen van evenementen van de tweede helft van 2012. Aangevuld met het verslag van Robin over zijn ongeluk met zijn paard.

We hebben ook weer de ALV en wel op vrijdag 25 januari op de Legmeermanege. Zie de uitnodiging in deze Stalpraet.

In december hebben we Sinterklaas gevierd op de Legmeermanege. Diverse ruiters hebben toen leuke gedichten gemaakt en deze literaire kunsten willen we graag onder jullie aandacht brengen.

Ten slotte ook nog wat over de rijbaanregels. Lees ze aandachtig en pas ze toe in de les.

Colofon

De Stalpraet is een periodieke uitgave van de BBR Ruitersportvereniging

Opgericht:

9 april 2006

Email: bigblueruitersport@yahoo.com

Email evenementen:

bbr.evenementen@yahoo.com

Website:

www.bigblueruitersport.nl

Redactie:

Ron Groot

Dineke Hoekstra

Marije Verduijn

Bankrekening:

ING 2569920

ABN AMRO 54.59.29.040

KvK handelsregister:

Nr: 34249074

Manege:

Elke vrijdagavond rijden we in de

Legmeermanege in Amstelveen

Tel. 020 – 645 3922

Foto voorpagina:

De collage op de voorpagina is

samengesteld van foto's van Dineke

Hagemeijer in Loon op Zand en Dineke

Hoekstra in Egmond.

Wist u dat?

- Jean Jacques een lekkere strandrit heeft gemaakt in Egmond met zijn eigen paard Georgina?
- Hij daarna wel met de trailer vast is komen te zitten op het terrein achter manege Groot in Egmond?
- Dineke op vakantie is geweest in Andalusië, maar niet op Andalusiërs heeft gesproken?
- Ze die alleen heeft gezien in een arena voor stierenvechters in Ronda?
- Miranda tot twee keer toe in een les door Minerva eraf is gegooit? Toen is ze toch maar gaan wisselen met Evert die op Sara reed.
- Robin ook een ongeluk heeft gehad met zijn verzorgpaard?
- Dat het advies van Evert 'meegaan met het paard' er toe leidde dat hij onder het paard terecht kwam met zijn voet?
- Hij naar de manege moest strompelen en later bleek dat zijn voet gebroken was?
- Hij er nu achter is gekomen dat veel mensen niet erg hulpvaardig zijn?
- Ook Evert van zijn paard is gevallen bij een privé rit in Egmond? Jollie ging ineens de struiken in en Evert vloog op een boom af.
- We daardoor weer weten hoe belangrijk een cap is?
- Het paardje van Ron Groot eindelijk weer de trailer in durft en ze dus lekker samen op stap kunnen, o.a. naar Egmond.
- Gesine een conflict heeft met een ruitersportzaak over een dure jas? Er was meer vocht in de jas dan op de jas na een ritje in de regen.

Algemene Ledenvergadering

Hierbij nodigen we onze leden uit voor de jaarlijkse Algemene Ledenvergadering. Deze wordt gehouden op vrijdagavond 25 januari 2013 op de Legmeermanege.

De vergadering start om 21:30 en eindigt om 23:30 uur. Om dit mogelijk te maken zullen de lessen een half uur eerder beginnen.

Het 1ste uur:

- aanwezig 18.30, aanvang les 19.00

Het 2e uur:

- aanwezig 19.45, aanvang les 20.00

Agenda

- Opening/ingekomen stukken
- Notulen 2012
- Evenementen 2012/2013

- Financiën 2012/2013
- Legmeer 2012/2013
- Verkiezing Bestuur
- Verkiezing Kascontrolecommissie
- Rondvraag
- Sluiting

Bestuursverkiezing

Dit jaar treedt Dineke Hoekstra af. Dineke is herkiesbaar.

Verkiezing Kascontrolecommissie

De kascommissie bestaat uit Evert Goede en Thinka vd Heiden. Voor Evert is dat de tweede keer.

Wie stelt zich kandidaat voor de commissie voor volgend jaar?

Jaarcontributie

Het nieuwe jaar is begonnen en dat houdt ook weer verplichtingen in. En wel de jaarcontributie. Deze bedraagt € 17,50 en kun-

nen jullie overmaken op rekening 2569920 of 54.59.29.040 t.n.v. Big Blue Recreatieve Ruitersportvereniging o.v.v. Jaarcontributie.

Nieuws van de Legmeer, december 2012

Al weer een jaar om en we vinden het nog steeds gezellig op de Legmeer! Wel zijn we in aantallen ruiters gekrompen.

Op het moment staan er nog **19 ruiters** ingeschreven om op de vrijdag te rijden. 10 van deze leden komen elke vrijdag, 9 komen om de week.

Met z'n allen hebben we **687 uren** gereden, waarvan **Jean Jacques** dit jaar de meesten, namelijk **53**. Dineke, Evert en Gesine volgen met 51 Elisah haalde 45 uren en Tineke en Margie beiden 42. Op de laatste frequentielijst van het jaar kun je alles bekijken, ook hoe vaak je op je lievelingspaard hebt gezeten.

De top haalde **Gesine** dit jaar, met **30 keer Araby**. Dineke 28 keer op Ginger en Evert 27 keer op Jupiter.

De meest evenwichtige verdeling had Marije, zij heeft zo ongeveer op elk paard een keer gereden.

We hebben nu echt nieuwe leden nodig. Met **San** zijn we dan ook heel blij. Zij is na 10 proeflessen op de valreep van 2012 lid geworden. Welkom bij de club, San!

In september kwam de **Fries Maaike** op de manege en liep ook direct mee in de kinderlessen, maar bij ons had **Erica** in oktober de primeur. Ook **Dineke en Danielle** weten inmiddels hoe het paard rijdt.

Aan het aantal paarden ligt het dus echt niet dat wij nu al een aantal weken maar 2 uur op de vrijdag rijden. Maar heel zelden hebben we Maaïke nodig. Eerder is het zo dat inhaaluren kunnen worden opgemaakt.

Gordion werkt nog mondjesmaat, maar niet meer in onze lessen. Hij gaat voorzichtig aan zijn pensioen wennen.

Jupiter heeft in Miranda weer een fan erbij gekregen. Jupiter wordt trouwens steeds betrouwbaarder, terwijl het erop lijkt dat **Minerva** af en toe niet weet waar het langs gaat.

Na de zomer is **Like** bij ons gestopt met rijden en in het laatste kwartaal heeft **Dineke Hagemeyer** moeten afhaken, maar we hopen dat zij in de loop van 2013 weer kan aanhaken.

Jeroen zit de meeste tijd in USA (Chicago? Of was het Boston?) voor zijn werk. Maar in februari komt hij weer een keertje rijden.

Richard werkte zich de laatste maanden ook in de schijnwerpers. Eerst met een heel vervelende niersteen (minder leuk), maar ook met het feit dat hij **vader is geworden!!** Ja, ja een prachtige **dochter Esmee!** (dat is natuurlijk super) **Nog een keer gefeliciteerd!**

Hans Jagtenberg is gelukkig weer zover hersteld dat hij in Egmond terug in zijn functie van voorrijder het strand op kan. In oktober was hij mee naar Hongarije, waar hij geen rit heeft overgeslagen. Dit jaar was voor hem een soort achtbaan: eerst de tia,

dan na zijn operatie, net uit het ziekenhuis, moest hij op zijn 40-jarige trouwdag zijn broer begraven. Na een al geboekte vakantie op Curacao werd hij dan toch nog bij terugkomst samen met zijn Anja in de bloemetjes gezet.

Af en toe vult **Gerrit** weer eens een lesje aan, want hij vindt Jupiter ook wel een leuk paard.

Margie heeft heel wat weken verstek moeten laten gaan, omdat haar hond Odie een hernia in de rugwervels had en na de operatie niet alleen kon worden gelaten. Gelukkig gaat het nu heel langzaam wat beter.

Robin rijdt dan wel niet meer op de Legmeer, maar hij blijft ons daar zo nu en dan vergezellen. De laatste keer helaas met kruiken. Wie laat nou een paard op zijn been zitten?! Ja, dat deed Robin! Als we het goed hebben begrepen niet vrijwillig. Het paard gleed weg, viel en helaas kwam Robin onder het paard. Nu maar hopen dat na revalidatie alles weer goed gaat functioneren.

Hans Zweers kreeg ook heel wat te verstouwen.

In het najaar werd de Mechelse Herder van de manege plotseling heel ziek en de dierenarts kon niet meer helpen.

En het jaar 2012 eindigde heel verdrietig voor Hans en de zijnen: zijn moeder overleed op 17 december en werd 24 december begraven. We wensen hem, Nel, Teun en Doortje sterkte.

Loon op zand

Zondag 24 juni 2012, 's ochtends om tien uur onze bedden uit, om 11 uur Elisah ophalen en onderweg naar Loon op Zand. De weersvoorspellingen waren niet denderend, 93% kans op regen en de hele weg, bijna anderhalf uur lang, alleen maar regen, regen en nog eens regen. We zagen de bui hangen en baalden wel een beetje maar ja, wie weet valt het allemaal wel mee.

Eenmaal daar aangekomen waren Gesine, en Frans en zijn vrouw al aanwezig. Nog wachten op de anderen en toen was het tijd om de paarden toebedeeld te krijgen. Fenneke kreeg Bas en ik kreeg de knappe blonde kanjer Jerry, een haflinger die je vooral met je zit moest rijden?

Het was druk, meerdere groepen die tegelijk van start zouden gaan. Eerst moest iedereen in de binnenbak verzamelen, rondstappen, nog even aansingelen, beugels verstellen en toen iedereen zover was, werden de groepen ingedeeld. Onze groep ging als 4e op pad met Daniëlle als begeleidster.

Eenmaal op pad viel de regen eigenlijk best mee, ja het spetterde wel, maar niet zo dat ik er last van had. Het is een mooi gebied met zijn bossen en de zandvlakten, tweepaards-brede paden en het wisselen van de tempo's was ook prima. Alleen vond ik het tempo in de gangen zelf wel heel erg verzameld. En wellicht dat Jerry het wel kan, maar niet in combinatie met mij op zijn rug. Dus de meeste galop heb ik gedraafd, en het tempo was dusdanig dat zelfs in draf Jerry zijn voorganger probeerde op te duwen.

Er is eigenlijk maar 1 galop geweest waar het tempo net hoog genoeg was dat ook Jerry, met meermalige ondersteuning van mijn

benen, in de galop bleef. Draven kon hij trouwens prima, vandaar dat ik de meeste galops maar ben blijven draven, een lekker dravend paardje vind ik toch prettiger rijden dan een paardje wat je constant flink moet drijven om hem in galop te houden en ondertussen in moet houden omdat hij bijna op de achterbenen van zijn voorganger springt. Dat je hem met je zit moest terugrijden, ja dat was te merken, zodra je de teugels wat aannam, begon hij direct terug te trekken, neus vooruit. Meer afstand houden? Nou vooruit dan maar omdat je zo aandringt, en dat aandringen moest best wel heel dwingend, want eigenlijk vond hij dat ze gewoon net een ietsepietsje harder moesten.

Verder was hij best wel braaf, niet dat hij rare sprongen deed of ervandoor wilde gaan. Tot de helling met de boomstam, naar de eerste zandvlakten, daar nam hij even een behoorlijk sprintje maar dat deden ze allemaal daar eigenlijk wel, dat was wel even leuk. Het weer viel reuze mee, op de zandvlakte was het zelfs droog en ik zat sinds jaren weer eens op een haflinger (hou toch een zwak voor ze) 😊

Dus al met al beslist geen spijt, het was een leuke dag. Maar..... de volgende keer mag er, wat mij betreft, wel iets meer tempo in, racen hoeft niet (nou ja, wel leuk natuurlijk;-) maar zo verzameld als dit, is me toch iets te.

*Dineke Hagemeijer
BBB-lid*

Met dank aan Elisah voor de foto's

Callantsoog – avond strandrit

Avondstrandrit bij manege Noot in Callantsoog op zaterdag 8 september jl.

Bij manege Noot werd ik ingedeeld op Hunter. Zo ongeveer het braafste en rustigste paard dat er bij de manege voorhanden was werd mij verzekerd want dat stelde ik wel als voorwaarde. Na ongeveer 5 maanden niet meer gereden te hebben had ik niet zoveel behoefte aan een druk en onrustig paard. Ik kreeg absoluut waar voor mijn geld. Hunter was superbraaf, gehoorzaam en geduldig. De rit naar het strand was op zich al fantastisch. De omgeving was prachtig en eenmaal op het strand zagen we een enorm breed strand voor zover de horizon reikte. Genoeg plek dus voor een pittig ritje. Er was ons bovendien verzekerd dat een rengalop niet tot de mogelijkheden behoorde dus volledig gerustgesteld kon ik mij volop ontspannen tijdens onze rit. Onze “heen”reis over het strand verliep vlekkeloos. Hunter was niet bepaald de snelste en raakte al gauw achterop tijdens de galop maar daar zat ie niet mee. Hij moet gedacht hebben dat de groep

ooit nog wel eens terug zou gaan in draf dus hij bleef rustig doorgalopperen in z'n eigen tempo. De galop ging inderdaad over in draf en in no-time voegde Hunter zich “onder mijn leiding” weer bij de groep. De “terug”reis verliep voorspoedig. Het sein “galop” werd weer gegeven en Hunter bleef inderdaad rustig doorgalopperen totdat hij ineens besepte dat we op de terugreis waren en dat betekent stal. Hoezo Hunter niet in rengalop. Nou, dat kon ie best hoor. Ik voelde hem ineens naar de hoogste versnelling overgaan en van pure schrik kon ik alleen nog ho, ho uitbrengen. Tja, moet je ook maar alert blijven, eigen schuld dus. Door Hunter te verzamelen en rustig achterover te blijven zitten ging hij terug in arbeidsgalop om zich vervolgens weer bij de groep te vervoegen. Wat een geweldige rit. Fantastisch paard, schitterend weer, mooie omgeving en gezellige groep. Wat wil je nog meer.

*Joke Verhoeve
BBB-lid*

Westernrit

De westernrit was weer een toppertje. Ik heb heerlijk gereden en genoten van de mooie omgeving op een wit schimmeltje die ontzettend braaf was en een lekker tempo liep. Heerlijk vind ik het alleen stappen en galop-

peren, aangezien dat toch het lekkerst zit in zo'n westernzadel. Margie en Erica, bedankt voor het leuke verjaardagscadeau!

*Tessa Markus
BBB-lid*

Oliebollenrit - ochtend

Ruiter	Paard
Hans Jagtenberg	Belissimo
René Janssen	Jollie
Marije Verduijn	Scotty
Marieke Poel	Esprit
Dineke Hoekstra	Tjeksa
Evert Goede	Geer
Jean Jacques Georges	Wally

Voor mij was het de tweede keer, vanaf manege Groot een strandrit. Na de spierpijn van de vorige rit had ik me voorgenomen om dit keer een iets rustiger paard te vragen. Op de heenweg in de auto waren er een paar spetters, maar het belooft toch een redelijke dag te worden. Ik kreeg Esprit als paard toebedeeld. Nietsvermoedend klom ik er op. Ik kreeg de Jas van Gesine om uit te proberen. Gesine beviel hem niet, dus ik was proefpersoon met als prettige bijkomstigheid dat ik bij regen hopelijk droger bleef. Esprit was in de duinen een fijn paard met lekkere

soepele gangen. Volgens mij was iedereen tevreden met het paard dat ze bereden. Het strand was winderig, het begon wat te regenen en Esprit begon zich op te winden. Het woord galop was nog niet uitgesproken of de armen werden uit mijn lijf getrokken. Hij bleek maar 1 versnelling te kennen, heel erg hard. Ik heb hem na even uitrazen weer ingehouden, maar toen kwamen twee mederuiters, waaronder Jean Jaques, mij aan beide zijde voorbij en hebben we nog even doorgeracet. Daarna even richting duin en toen was de vaart er uit. Bleek dat ik hele-

maal de instructie van Hans niet had gehoord: bij de toren een grote volte..... Die was ik natuurlijk al lang voorbij. Met de tranen in mijn ogen van de wind op de Esprit snelheid, de regen op mijn bril had ik die hele toren toch niet gezien. Zo hebben we nog wat afgeracet op het strand, het was heerlijk, hoe harder hoe beter. Esprit zijn neusriem bleek kapot, dus heeft Jean Jaques deze nog even provisorisch gerepareerd in de duinen. Na twee uur heerlijk rijden kwamen we terug op een overvolle manege Groot. Daar waren de ponywedstrijden dressuur in volle gang. Toch werd er voor ons de stamtafel vrijgemaakt en stond er al snel een schaal met dampende verse oliebolletjes op tafel. Ze waren heerlijk en de rit ook. En de jas... die was prima

Groet,

Marieke Poel
BBB-lid

De laatste keren dat ik bij manege Groot rijd is het telkens op een haflinger of Fjord. Al diverse keren op Helke, een Fjord op leeftijd (ong 23 jaar). Maar deze keer op de haflinger Tjeksa. Ik reed achter Marije. En dat heb ik geweten. De eerste duin die we opgaan richting strand gaat Hans voor in galop. Echter Scotty dacht van: ik ga linksaf. Tjeksa daar

meteen achteraan. Ho, dat is niet goed, de groep gaat een andere kant op. Dus snel rechtsaf, en daar ging Scotty tussen de bomen en struiken linea recta terug naar het duinpad. Tjeksa ook die korte route. Dat was dus voor Marije en mij duiken voor alle taken en hopen dat onze knieën niet de bomen zouden raken. Marije had haar beugels al verloren, maar ze is blijven zitten.

Op het strand was Tjeksa duidelijk de langzaamste. Maar dat is prima voor mij. Het was, ondanks de regen, een lekkere rit.

Dineke Hoekstra
BBL-lid

Ik mocht dit keer op Scotty. Ik had wel al op hem gereden tijdens het oefenen voor het ruiterbewijs en wist dus dat hij wat truckjes in huis had, maar voor de rest erg braaf en rustig zou zijn. Dat hij dus in volle galop links af zou gaan had ik niet verwacht. Weer een wijze les voor de ruiter. Altijd de benen eraan houden en bij zijpaden opletten. Op het strand bleek Scotty best goed mee te komen met de anderen paarden, heerlijk. Ook in de duinen waren de galopjes erg lekker. Scotty zit toch wel erg lekker hoor. Fijne rit gehad met genoeg afwisseling. Bedankt Hans.

Marije Verduijn
BBL-lid

Leuke rit in een kleine gezellige groep, met voorwaartse paarden en voorruiter.

Mooie duinen en bosjes die door enkele ruiters of amazonen van dichtbij verkend zijn, zonder dat de voorruiter daar iets van merken kon...

Mooie zee, en super galoppen met enthousiaste paarden die elkaar goed bezig kon blijven houden... dit vraagt om meer, wanneer de volgende rit in Egmond?

Jean Jacques Georges
BBL-lid

Oliebollenrit – middag

Ruiter	Paard
Hans Jagtenberg	Geer
Astrid Vleeshakker	Naomi
Kim McArthur	Carlos
Laura de Rochemont	Scotty
Hanneke van Zadelhoff	Padhas
Gerrit Goede	Wally

Heerlijk gereden op **Naomi**. Ze had wel wat moeite om de groep bij te houden en ze hijgt letterlijk als een paard. Ze was heel braaf en ze zat lekker maar volgende keer ga ik toch voor een ander paard.

Astrid Vleeshakker
BBB-lid

Wat was het alweer een tijd terug dat ik voor het laatst bij manege Groot heb gereden. Maar het was weer lekker vertrouwd en Carlo heeft echt lekker z'n best gedaan. Het was een top rit.

Kim McArthur
BBB-lid

Het was voor mij een mutsenrit. Dat begon al bij het opstijgen. Zonder krukje was dit nog wel een gedoe. Na veel zuchten en steunen zat ik erop. Onderweg kwamen we een paard en wagen tegen, HEEL ENG..... dus dat was HOOO roepen naar Hans. Later stond er een koe op het ruiterspad.....dat was ook best eng.....Na een rustig handgalopje (even wennen aan de bewegingen!)

ging het steeds beter en ik kon steeds beter wennen aan de hobbelige galop. Dus volgende keer durf ik het wel weer aan.

Hanneke van Zadelhoff
BBB-lid

Ik mocht weer op **Wally**. Ze was zeer sterk in de groep en daarom ben ik toen ook voor de groep gaan rijden waardoor ik hem/haar beter kon berijden. Hij bleef drammerig en sterk. Verder heeft Hans de rit heel leuk gedaan, COMPLIMENTEN.

Gerrit Goede
BBB-lid

Strandrit: een volte bij de hoge mast schoot ongeveer 75 m door.....(de groep was een beetje doof vanwege de wind en zeege-ruis.....) Achter de duinenrit: de handgaloppen gingen lekker relaxed.

De olieballen gingen allemaal op, bedankt Ap. Al met al een lekker uitwaaidagje te Egmond.

Hans Jagtenberg
BBL-lid

We worden op de paardenmelkerij Riga-Ranch warm ontvangen met koffie en thee en heerlijke bonbons gemaakt met paardenmelk. Vooral de bonbons gevuld met likeur zijn erg lekker. Als Tessa en haar nichtje na een detour vanwege een Sint-intocht gearriveerd zijn, kunnen we beginnen met de workshop. De eigenaresse start met ons enige informatie te geven over de chocolade die we gaan gebruiken. Ook vertelde ze wat het verschil is tussen pure chocolade en melkchocolade. Pure chocolade bevat cacao-poeder, cacaoboter en suiker en smaakstoffen. Melkchocolade bevat daarnaast ook melk(poeder). Door het melkvet smelt melkchocolade bij een iets lagere temperatuur. Hierdoor is het ook gemakkelijker te verwerken.

Marsepein truffelbonbon

We krijgen de keuze tussen het maken van marsepein truffelbonbons of slagroomtruffels. Tessa koos voor de laatste optie, de rest kiest voor de marsepein. Alle truffels gaan een jasje krijgen van chocoladevlokken, maar die moeten we wel eerst zelf maken. Hiervoor wordt een beetje gesmolten chocolade op een marmeren plaat (die lekker koud en glad is) gegoten. De deelnemers, wij dus, moeten nu met een groot plamuurmes de chocolade uitsmeren tot deze dof wordt. Met hetzelfde mes kun je nu de chocolade in rolletjes of plakjes afsteken en op een schaal-tje verzamelen. Nadat iedereen zijn portie chocolade heeft gevlokt, kunnen we de marsepein bewerken.

Eerst even de marsepein goed doorkneden en dan lekker maken met paardenmelklikeur.

De likeur mogen we natuurlijk ook eerst even testen. Na het goed mengen van de likeur met de marsepein rollen we balletjes van het mengsel. Deze variëren nogal in grootte tussen de deelnemers, maar ach, als ze maar in de mond passen.

Nu komt het lekker klierige gedeelte, dus krijgen we latex handschoentjes. Eerst de balletjes bedekken met een laagje gesmolten chocolade en dan in de vlokken wentelen met een houtje of je vingers.

Het is nu zaak op je eigen ballen te letten, anders gaat iemand anders er met jouw balletjes vandoor. Nadat ze wat gehard zijn, mogen we de marsepeintruffels in een mooi zakje doen. De slagroomtruffels van Tessa zien er ook prachtig uit en dus is iedereen tevreden met het resultaat.

Inmiddels is het melken van de paarden al begonnen, dus liepen we mee naar de stal. Aan de ene kant staan de merries met de nog jonge, schattig pluizige veulentjes. Aan de andere kant staan de andere merries geduldig op hun beurt te wachten, terwijl de oudere veulens elkaar moeten vermaken. De leidster van de kudde mag als eerste naar de melkplek. Daar eet ze rustig haar voer op en ondertussen wordt ze gemolken. Hierna volgen de andere merries in een onderling uitgevochten volgorde. Na nog wat shoppen in de winkel nemen we onze truffels mee naar huis om er daar lekker van te genieten. Het was een leuke dag en ik ga zeker thuis nog een keer truffels maken.

Slagroom truffel

*Marije Verduijn
BBL-lid*

De Haflinger is een klein, stevig en harmonisch gebouwd paard met fraaie lange lijnen, goede borstdiepte, droog, zuiver, glashard beenwerk en beste voeten. Het kleine hoofd met de verstandige levendige ogen en de kleine oren verraden de Oosterse afstamming. De gangen zijn vlot en krachtig. Uiterst sober, zeer vruchtbaar en onvoorstelbaar groot is zijn uithoudingsvermogen en zijn prestaties grenzen in verhouding tot zijn grootte aan het ongelooflijke. Reden waarom de Haflinger in Oostenrijk de ere naam van Universal-Pferd heeft gekregen. Een naam die de Haflinger vooral ook in Nederland als gebruikspaar zowel als rijpaar, voor het hele gezin, volkomen waar heeft weten te maken.

De Haflinger werd oorspronkelijk gefokt in Zuid-Tirol (in de plaats Hafling), Beieren, en Oostenrijk. De Haflinger kan voor vele doeleinden worden gebruikt: als pakpony, rijpony en als tuigpony. Dankzij deze veelzijdigheid, die gecombineerd wordt met kracht, hardheid en soberheid, is het een ideale pony voor het gebruik in de bergen. Zijn veerkracht en zijn aantrekkelijke uiterlijk (Palomino of Vos) maken de Haflinger zeer geliefd over de hele wereld. Ze heeft grote sprekende ogen, korte benen, gespierde rug en achterhand, is nieuwsgierig van aard en heeft altijd een lichte staart en manen. De stokmaat is ongeveer 1.40 cm.

De oorsprong van De Haflinger.

Het Bergland van Zuid-Tirol moet van oudsher gezien worden als de bakermat van de Haflinger. In deze, van de buitenwereld afgesloten gebieden, met weideplateaus van 1500 tot 2000 m. hoogte kon zich een sterk tussenmaats paardenras in stand houden, dat voor die gebieden uitermate geschikt was als gebruikspaar zowel als rijpaar. Het in dit Zuid-Tiroler berggebied liggende Sarndal is vermoedelijk de uiteindelijke plaats van herkomst van de Haflinger, die hoewel pas later, aan de gemeente Hafling zijn naam te dan-

ken heeft. Het klimaat in deze gebieden is beslist niet mild te noemen, reden waarom de Haflinger door de eeuwen heen hier gefokt, een grote weerstand bezit tegen klimaatinvloeden en vooral tegen klimaatwisselingen.

De heer Thurner uit Oostenrijk heeft getracht de herkomst van de eerste dieren na te gaan, maar deze kon door hem niet worden opgespoord en zal wel in het duister gehuld blijven.

Wél staat vast, dat de bewoners van het dal van de Sarn afstammen van de Oost Gothen, die zich na de slag bij de Vesuvius in de Oostenrijkse dalen terugtrokken. Met zich mee voerden zij de zo veel in die tijd bij oorlogshandelingen gebruikte kleine Oosterse paarden en hieruit is, gekruist met landrassen, de Haflinger tot stand gekomen. Dat blijkt o.m. uit het feit, dat de Haflinger van heden nog veel kenmerken van de Arabier in zich draagt, zoals het temperament en de vorm van het hoofd en de ogen.

Het is niet zo verwonderlijk dat vooral de Haflinger gebruikt wordt om te melken. Ook in de ons omringende landen is de Haflinger zeer populair bij de paardenmelkers. Haar prettige karakter,

makkelijke omgang en snelle aanpassing zijn kenmerken voor een goed melkpaard, en Riga ranch kan daarover meepraten met inmiddels 80 Haflingers.

Bron: <http://www.rigaranch.nl/site/het-haflinger-paard/de-haflinger>

De val die niet beviel

Dan nu weer eens wat anders. Modeadvies. Tatoeages en piercings zijn helemaal uit! Platen en schroeven in je lijf worden het helemaal in 2013! Tja, soms moet je wel wat moeite ervoor doen om voor dit fashionstatement in aanmerking te komen. Paardrijden kan je op weg helpen, maar of je het wilt...

Het was op een winderige zondagochtend en het zou even een snel buitenritje worden, want er stond nog meer op het programma. Gelukkig is mijn paard, Djeiko windbestendig en doen de stevige vlagen hem niet zoveel. We gingen lekker het bos in bij de Waterleidingduinen en genoten van de rust die daar was. Althans. Ik genoot. Djeiko was aan het werk... Na wat draven en wat galopos komen we aan op het keerpunt. Mooi, alles ligt lekker op schema. We draaien om en zetten nog maar eens een galopje in.

Maar toen ging Djeiko opeens heel snel naar beneden. Tja, als je erop zit heb je weinig keus en mij restte dan ook niets anders, dan mee te gaan in de beweging van het paard en mij ook neerwaarts te begeven. (Verrekte zwaartekracht!) we komen gezamenlijk op het pad neer en stuiterden nog even verder. Na even bijkomen staan we weer op, maar dan voel ik toch wat steken in mijn enkel. Hmmm dat is niet goed. Djeiko was blijkbaar op mijn been geland en die enkel had daarvan toch een opdonder gehad.

Djeiko had ondertussen besloten dat hij mij zat was, stak in gedachten zijn hoof naar mij op en liep weg. Gelukkig, hij liep nog goed! Ik probeer hem nog achterna te lopen en hem er op te wijzen dat hij het hek aan de rand van de duinen niet alleen open kan

krijgen. Het mocht niet baten. Mijnheer zette een drafje in en vertrok. Ondertussen merkte ik dat dat ruiterpad wel erg pijnlijk was om op te lopen en liep ik via een naastgelegen weg verder, beseffend dat de tenniswedstrijd van die avond met deze gekneusde enkel misschien wel eens niet door zou kunnen gaan. Ik had een plekje uit de wind gevonden, zodat ik tenminste verstaanbaar met de boswachterij kon bellen, zodat ze Djeiko op zouden kunnen vangen en mij wellicht ook een lift konden geven, want dat lopen ging steeds minder lekker. Echter... De zak waar mijn telefoon zich normaal in bevond, was leeg! Het verbaasde mij eigenlijk niet. Het is gewoon zo'n dag. Dat wordt dus zelf verder lopen. Even een stok pakken ter ondersteuning en verder gaan maar. Uiteindelijk bereikte ik na een kleine kilometer, de boswachterij. Daar waren ze inmiddels gewaarschuwd door een hardloper die ik was tegengekomen.

Daar gingen we de laarzen uitdoen. Dat ging nog prima, maar toen ging die enkel wel heel hard zwellen. Nee, die tenniswedstrijd zou vanavond niet doorgaan... Ik vroeg aan de boswachster of ze inmiddels een paard hadden gezien met een witte linkerkant en een blubberbruine rechterkant. Ze gingen zoeken. Als snel kwam het verlossende telefoontje dat ze hem hadden en dat hij in zijn box werd gezet. Pffft... Een enorme opluchting. Nadat mijn enkel verbonden was, ik de hardloper en de boswachster bedankt had, kreeg ik een lift naar stal, alwaar ik de witte

wegloper kon inspecteren. Gelukkig. Hij zag er bezweet, maar goed uit. Die komt er wel door. De eigenaresse van Djeiko was ook gebeld, inmiddels gearriveerd en zij nam de rest van de verzorging voor rekening. Ondertussen had ik mijn telefoon gevonden en kon ik mijn vader gaan bellen, want autorijden zat er voor vandaag ook niet meer in.

Na drie kwartier komen mijn vader en mijn zus ter plaatse. Het lijkt mijn vader een goed idee om toch nog maar even langs het ziekenhuis te rijden om die enkel na te laten kijken. Ik twijfelde. Ik ben een ervaren paardvaller en het zou wel meevallen, maar vooruit... Veel had ik toch niet in te brengen. Naar de spoedeisende hulp dan maar. Daar aangekomen wilde ik uitstappen, maar dat werd door een naar buiten stormende zilveren v-tjesdrager verboden. Er zou eerst iemand naar me komen kijken en ik had eigenlijk 112 moeten bellen als ik van het paard gevallen was. Hmmm als ik dat altijd had gedaan, dan hadden ze het toch verrekke druk gehad. Ik zwaaide met mijn ledematen naar de twee buitengekomen verpleegsters om te laten zien dat alles het echt nog doet en ik mocht plaatsnemen in de meegebrachte rolstoel. Daarin werd ik naar een kamertje gereden en mocht ik wachten tot de eerste persoon naar mijn enkel kwam kijken. De pijn viel ondertussen erg mee, dus ik dacht ook wel dat ik daar snel weg zou zijn. Nadat de eerste had gekeken kwam er een co-assistent kijken. Die werd weer gevolgd door de dokter van dienst die het eerder uitgevoerde kijk-en-knijp ritueel herhaalde. De pijn viel nog steeds mee, maar er werden toch maar foto's gemaakt. Na een kwartiertje kwam de dokter terug en zei iets over een dubbele breuk en een operatie. Ik wachtte

geduldig af tot het moment waarop hij zou zeggen dat het een grap was, maar die kwam niet... Huh? Dit akkefietje begon nu toch minder grappig te worden... Ik zei dat ik verbaasd was vanwege de meevallende pijn. De dokter stelde me gerust en zei dat ik me geen zorgen hoefde te maken, 'die pijn kwam nog wel'. Het scheen- en kuitbeen bleken gebroken te zijn en ontzet. Alleen was de enkel nog te dik om te opereren, dus ik zou een week in het gips gaan en daarna zouden ze gaan kijken of ze konden opereren. Had ik al gezegd dat ik het nu niet grappig meer vond? En wat gaat er dan door je heen? 'Daar gaat mijn eigen risico!' Nou ja, naar de gipskamer dan maar, poot laten gipsen, krukken in ontvangst nemen en me in mijn onderbroek naar huis laten rijden... Daar moest ik verplicht een week lang met mijn poot in de lucht liggen. Dank zij mijn ouders had ik gelukkig variatie en kon ik overdag op mijn eigen bank liggen en s'avonds bij hun en kreeg ik daar ook voer. Dat maakt het een stuk minder lastig!

Een dikke week later mocht ik me weer melden en ging het gips eraf voor een nieuwe voelen-en-fotosessie. Ja hoor, operatie is toch nodig. Ik zou later die middag gebeld worden wanneer. Die middag kreeg ik relatief goed nieuws, ik zou de volgende dag kunnen. De volgende ochtend kon ik me dus melden bij de opnameverpleegster en de anesthesist. Gelukkig was een ruggenprik voldoende en kon ik gedurende de operatie gewoon bijblijven. Na de informatiesessie kon ik naar de afdeling Chirurgie en kreeg ik een sexy operatiehemd en dito wegwerponderbroek en mocht ik in bed gaan liggen wachten. Uiteindelijk werd het toch snijtijd. Voor de nieuwsgierigen onder ons: eerst wordt je in een soort van voorbereidingskamer gereden waar je de eerste voorbereidingen (plakkers voor de monitor en infuus) krijgt en samen met anderen mag wachten tot je aan de beurt bent, als dat zo ver is wordt je naar de anesthesiekamer, die naast de operatiekamer is, gereden, waar je de afgesproken anesthesie krijgt. Daar kun je eventueel ook een roesje krijgen als je dat wil. Ik koos voor volledig bijblijven. Zo vaak wordt ik niet geopereerd, dus ik wilde het

allemaal wel even goed kunnen bekijken. Dan wordt je de operatiekamer ingereken en gaan ze een soort van tent op je bouwen om een steriele omgeving te krijgen. Vervolgens kan het snijfestijn beginnen. Daar zie je door die tent weer niets van, maar ze laten wel de röntgenfoto's zien die ze ondertussen maken.

Ik kreeg steeds een nieuw plaatje te zien waarbij er opeens dan weer een schroef extra in het bot zat. Na een kleine anderhalf uur werd ik, een metalen plaat en een zootje schroeven rijker, de operatiekamer uitgereken naar de verkoever. Daar werd ik mijn ziekenhuisbed in getild en mocht ik fijn even wachten tot al mijn 'waarden' weer goed waren en ik me aan het bedenken was hoe ik nou ooit door de controle op Schiphol ga komen met die ijzerwinkel. Daarna was het terug in de kamer en ik was mooi op tijd voor het eten. Mijn ouders hadden cheeseburgers meegebracht... Lekker!

De volgende dag werden de controlefoto's gemaakt en kreeg ik nieuw gips. Wel relaxt zo'n ziekenhuis. Als je je operatie hebt gehad hoeft je echt nergens meer voor je bed uit te komen. Je wordt overal naartoe gereden en alles, zelfs het gipsen, wordt in dat bed gedaan. Of ik alleen niet op de witte lakens wilde bloeden, want dat geeft vlekken. Vooruit dan maar...

Na twee weken met de poot omhoog was het weer controletijd. Het goede nieuws was dat er geen gips meer om hoefde, het slechte nieuws was dat ik er nog eens vier weken niet op mocht lopen en de revalidatie pas na die periode gaat beginnen. We wachten (al dan niet) geduldig af...

Tot nu toe had ik mijn informatie over botbreuken voornamelijk uit de Donald Duck en ik voel me toch enigszins misleid. Ten eerste. Als Donald zijn poot brak, dan ging ie in het gips en de volgende week liep hij alweer rond. Ik ben bijna twee maanden bezig (nou ja, bezig, je ligt voornamelijk stil) en dan mag ik pas een beetje gaan bewegen

op dat been. Ten tweede, bij Donald heb ik ook nooit iets gehoord over operaties, schroeven en platen en dat je jezelf zes weken lang moet prikken met anti-trombosespul. Nou, bij deze dus. Verder kun je ook verrekke weinig. Je wordt wel handiger (of minder onhandig) met de krukken, maar de bank blijft voor een lange tijd het middelpunt van je universum. Ik heb dan ook besloten dat zo'n breuk behoorlijk zuigt en ik raad het iedereen af. Het klinkt misschien verassend, maar je kunt maar beter geen paard op je poot laten donderen. Zelfs al krijg je zo'n heftig modeaccessoire. Het is het gedoe niet waard...

*Robin van Tilburg
BBB-lid*

De betreffende gipspoot...

Georgina maakt kennis met Egmond

Ons Paard Georgina heeft begin december eindelijk kennis gemaakt met het strand van Egmond.

Leek de zee wat vreemd te vinden... maar dit alleen voor een korte tijd... nadat de twee andere paarden lekker vlot in de zee aan het stappen waren vond ze dat ze niet achter kon blijven en ging ze ook vol enthousiasme door het water lopen.

Ook bij de eerste keer aan galopperen was mevrouw enigszins verbaasd dat het zo maar ineens kon, maar snel had ze door wat haar gevraagd werd en bleek met veel plezier van de gegeven ruimte gebruik te maken, ...met Bastien meegaande in de fiere allure van het paard die een brede glimlach vol tevredenheid niet kon onderdrukken.

Op de terugweg leek onze Hackney nog meer dan voldoende energie te hebben voor een extra rit, maar dit zal dan voor een volgende keer zijn...

*Jean Jacques Georges
BBL-lid*

Na de oliebolle-rit verhaalde Ap Groot ons op het verhaal van de vastgelopen trailer van Jean Jacques. Tijdens mijn vakantie in An-

dalusië gebruikte Jean Jacques mijn auto. En daarmee is het dus naar Egmond gegaan. Nu had Ap al een keer verteld dat als het druk is op de manege, hij beter met de trailer achter de manege kon gaan, daar waar hij allerlei spullen opslaat. Je komt daar met de auto door bij de stoplichten richting Heiloo te gaan en even verderop rechtsaf te gaan. Maar dat is een zandpad en het hele terrein daar is zanderig. Met de regen van de afgelopen weken was het nu modderig.

Jean Jacques reed erin, en dacht toen al van dit is niet goed. Maar ja, je moet eerst doorrijden om weer om te kunnen keren en toen zat hij vast. Ap moest de auto en trailer er met de tractor uittrekken.

Toen ik de maandag daarop mijn auto terugkreeg was die al weer helemaal schoon.

Later hoorde ik nog van Bart Versteeg dat er nog meer was gebeurd: de bilstang in de trailer was afgebroken en op de benen van Georgina gevallen. Het kostte toen veel moeite om Georgina daarna weer de trailer in te krijgen.

*Dineke Hoekstra
BBL-lid*

Sint gedichten

Na het rijden
Is het niet te vermijden
Dat je dorstig bent

Vandaar dit instrument
Waarmee je met veel geklater
Kan genieten van het o zo heerlijke water

Sint en Piet

Sint en Piet waren weer veel te druk,
geen tijd dus voor een verrassend cadeau.
En we weten hoe jullie hier op hadden ge-
hoopt,
we zijn dan ook nog steeds van ons stuk.

Hopelijk vind jij met dit cadeau wél je rust,
vergeet geraas en haast, en neem je tijd.
Want voor je welzijn is het een must,
In het stressvolle bestaan dat ieder van ons
lijdt,

om elke avond even te ontspannen,
je te wanen in velden, bossen en weiden,
van Hongaarse gebergten tot droge savannen,
alsof je op je paard rijdt.

Piet zou dit zelf wel kunnen gebruiken,
na twee weken klauteren in pijpen vol roet.
Want niets is zo heerlijk en zalig verkwik-
kend,
als een half uur ontspanning en een fris ge-
wassen snoet.

(zomaar een geintje van Piet)

Het uiterlijk is het innerlijk niet,
zo sprak eens de wijze Piet.
Maar wijsheid zonder humor, is ook niet veel,
dus met dit cadeautje, hiervan ook een deel.
Soms is het lachen, soms ook niet,
als je toch maar zo nu en dan geniet.
Vaak gaan rijden, net als Sint
en hopen dat je het cadeautje ook nog leuk
vindt.
Dan gaat Piet er weer vandoor
en zingen we “dag Sinterklaas in koor”.

Rijbaan regels

Net als in het verkeer gelden er ook regels in de rijbaan. Ruiters dienen zich aan de onderstaande rijbaanregels te houden. Begrijpt u een of meer regels niet? Uw instructeur of overige personeelsleden geven u graag een toelichting.

- Bij het rijden dienen alle ruiters een goed passende veiligheidshelm met CE-markering en EN-1384 teken te dragen.
- Bij het rijden dienen de schoenen ruim in de stijgbeugel te zitten.
- Bij het rijden dienen alle ruiters rijlaarzen te dragen of stevige schoenen met een gladde doorlopende zool en een hak, gecombineerd met chaps.
- Bij het rijden dienen grote, uitstekende sieraden en te losse kleding te zijn af-c.q. uitgedaan.
- Het voornemen om in of uit de rijbaan te gaan, moet luid worden aangekondigd

en hiervoor moet toestemming zijn gevraagd.

- Op en afstijgen op de AC-lijn.
- De combinatie welke op de linkerhand rijdt, heeft het bij elkaar passeren voorrang op de hoefslag (dus rechts houden).
- Degene die een snellere gang heeft en/of zijgangen rijdt heeft altijd voorrang.
- Niet snijden en elkaar de ruimte geven bij het passeren.
- Het springen over een hindernis moet worden aangekondigd als er ook andere ruiters in de rijbaan rijden.

